De Zuid-Afrikaan.

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 43. KAAPSTAD, WOENSDAG, 21 AUGUSTUS, 1872. No. 3,815.

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend.

DE inteekening op dit blad zal nu voortaan zijn in de Stad £1 11s. en in de Buitendistrikten £2 per jaar, *vooruit betaalbaar*. Aan elken inteekenaar zal het tweemaal per week toegezonden worden.

☞ **Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennisgeven van hun voornemen.**

---

400 Extra Vette Kapater Bokken.
300 do. do. Schapen.

DE ONDERGETEEKENDE zal Publiek doen Verkoopen, bovengemeld getal Bokken en Schapen, op WOENSDAG, den 21sten dezer, te Klapmuts Station, zij zullen zeker present zijn en onder geene omstandigheid te voren uit de hand worden verkocht.

F. W. GALLAGHER.

Paarl, 12 Aug. 1872.

De Villiers, Faure & Co., Vendu-Adms.

Publieke Verkooping

TE KLAPMUTS.

900 Vette Kaapsche Hamels,
400 „ Merino Schapen,
100 „ Bokken.

TE worden Verkocht op **MAANDAG**, den 26sten Augustus e.k.

E. LANDSBERG & ZOON.

De Villiers, Faure & Co., Afslagers.

TE KOOP,

OP de plaats van den heer J. M. A. Louw, TWEEKUILEN, Zwartland, Distrikt Malmesbury, eenige Paren

Fraaije Jonge Paarden,

opgebragt door de heeren T. C. LOCHNER en L. P. J. Louw, uit de beste Stoeterij aan Hantam.

T. C. LOCHNER,
L. P. J. LOUW.

Den 6 Augustus, 1872.

Publieke Verkooping

VAN

Zeer Kostbaar Vastgoed,

Gelegen aan de Paarl,

OP MAANDAG,

Den 2den September aanst.,

DE Ondergeteekende heeft last gegeven, publiek te verkoopen, zijn welbekende ERF, met de daaropstaande GEBOUWEN, hebbende ook een straat leidende naar de Bergrivier, bewoond door den Heer J. G. G. TERURNICH, alwaar vroeger door hem een voordeelige handel is gedreven, bevattende een groot vertiek, vroeger de Winkel; alsmede, 4 groote Kamers, Eetzaal, Dispens en Keuken verdr, Wagenhuis, Stal en Buitenvertrekken. Door deszelfs bekendheid als een voordeelige Handelsplaats is verdere omschrijving onnoodig.

Ruim Bonus zal gegeven worden.

I. J. DU PLESSIS, C.z.

Paarl, 9 Aug., 1872.

De Villiers, Faure & Co., Vendu-Adms.

Publieke Verkooping.

DE Ondergeteekende, gelast zijnde door Mej. de Weduwe ELIZABETH BOONZAIER, zal publiek verkoopen, aan

"DRIEHEUVELS,"

DISTRIKT PIKETBERG.

OP DONDERDAG,

Den 19den September,

het volgende, namelijk:

1 Span Trekossen
200 Schapen en Bokken
1 Wagen, kompleet
2 Ploegen met Stellen
1 Stel Velzakken
1 Zakhorologie,

HUISRAAD,

van alle soorten, Vaatwerk, Bereide Vellen, en wat verder ten dage der Verkooping zal worden aangeboden.

Ruim Crediet en Ververschingen zullen verschaft worden.

J. C. STEPHAN, Afslager.

BEVALLEN,—aan de Paarl, op Donderdag, den 15den dezer, Mejufv. P. F. DE VILLIERS, Jr., van een Zoon.

Paarl, Aug. 19, 1872.

GEBROEDERS PHILIP

Hebben ontvangen, per "Celt" en "Ocean Rover,"

172 Paketten Koopwaren,

WAARONDER ZIJN—

Brusselsche Tapijten, naar nieuwe Teekeningen, en Vloerkleedjes, Ordinaire en Gewerkte Ledekanten.

ALSOOK IN VOORRAAD:

Brandrum's Bloem van Zwavel
Johnson's Portland Cement
Braby's Gegalvaniseerd Gebogen IJzer
Parke's Stalen Graven en Houten Korenschoppen
Beste B. Y. Kaapsche Sikkels, Aluin, Witkalk
Taylor's Compositie Kaarsen, Stearine Kaarsen
Wagensmeer, Manilla Touw
Hoefijzer, Wolzakken, Graanzakken
Colman's Stijfsel en Duimblaauw
Glaswerk—als Water en Wijnglazen
Pakpapier, Behangselpapier
Foolscap, Post en Brievenpapier, Envelopes
Terpentijn, in 2 Gallons Blikken
Loodwit, Roode Menie, in Blikken
Lucht Blaauwe en Groene Verwsoorten
Kopal en Eik Vernis, Zwart Verlaksel
Schoolleijen, IJzeren Potten op drie pooten.

GEBROEDERS PHILIP,

6, Adderleystraat, tegenover het Spoorwegstation.

H. E. RUTHERFOORD & BROEDER

ONTVANGEN NU

Uit de Schroefstoomboot "Edinburgh:"

Hoefnagels voor Paarden, 5 en 6 lbs.
Document, Reis- en Suikertrommels
Broodpannen, Vertinde en Verglaasde Sauspannen
Visch, Tent, en Raamlijnen
Roosters, Braadpannen en Potlepels
Wagen en Karknoppen
Duitsch Nikkel en Spaansch Zilverwerk
Elektro-Pleetwerk
Vuilnisblikken, Bezems en Borstelwerk
Koffij en Theepotten
Boerderij en Handbellen
Verlakte en Blikken Kandelaars
Zadelwerk en Buikgordels
Winkelglazen en Bottels
Vuilnis en andere Emmers, enz.
Mailassen, $1\frac{1}{4}$ tot $1\frac{3}{4}$
Ketels en Komforen
Ketels zonder Komforen
Paraffine Lampen en Lantarens
J. R. Roskammen en Ivoren Kammen
Kantoor en Schrijfbehoeften
Pijpen en Tabakszakken
Doodkistenbeslag
Nagemaakte Juwelierswaren
Vouwstoelen en Ledekanten
Zak, Tafel, en Pennemessen
Toilet Spiegels, Marmerenbladen en vlak bewerkte
Geweren met een en twee loopen
Percussie en Militaire dopjes
Kurketrekkers en Snuiters
Graan en Meelzakken
Wolbalen
Groot en Klein Geruit, Blaauw en Wit
Schoenmakersgaren
Brook's Klosjesgaren
Laarsjes met elastiek
Gemaakte Kleederen van Koord en Pilotlaken
Kaarsenpitten
Ingemaakte Spijzen, Krenten
Mosterd
Vladen en Geleijen
En een groot assortiment Kleine Goederen.

PIJPEN EN SCHRIJFBEHOEFTEN.

H. E. Rutherfoord en Broeder

HEBBEN ONTVANGEN

EX STOOMBOOT "SYRIA,"

200 DOZIJN BRIARS PIJPEN,

Schrijfbehoeften in groote Verscheidenheid.

DE ONDERGETEEKENDEN

LANDEN THANS

Ex Stoombooten "Northam," "Warrior" en "Celt,"

Kaas—Edammer, Dubbele Gloucester en North Wilts
Comptons, York en Westfaalsche Hammen
Gebroken Suiker in groote en kleine vaten en Spek
Sardijnen, Zalm, Oesters en Kreeft
Krenten en Vijgen
Worcestersche Saus
Wassen Vestas, in Fancy Doozen, alle grootten.

EN LANDEN UIT DE

Peony," "Shooting Star," "Earl of Mar and Kellie" en "Corfu,'

Whybrow's Ingelegde Groenten, Salade Olie, Azijn en Sausen, alle grootten
Stockholm Teer in Blikken, allerhande grootten
Gekookte Olie, Raauwe Olie, Terpentijn, Verw, enz., alle grootten
Belmont, Sperm en Roulain's Stearine Kaarsen
Geriffeld IJzer, alle lengten
Gort en Gepleten Erwten, groote en kleine vaten
Londensche Gebroken Suiker, in tonnen en vaten
Day en Martin's Zeepsteen in Kanneetjes en pakjes
Theesuiker, Smyrna Vijgen en Krenten
Zalm, Sardijnen, Oesters en Kreeft
Macaroni en Vermicelli, in kleine kistjes
Liverpoolsch Zout, in zakken en Fijn Zout in kruiken en paketten
Coleman's Stijfsel en Duim Blaauw
Gevlekte en Fancy Zeep
Worcestersche Saus
Manilla Touw en Junk voor Dakwerk
Memelsche Kroon Staven
Kabel en Zeilgaren.

ALSOOK,

Hennessy's Brandewijn in kistjes en kwart vaten
Sherry en Port, in leggers en kwart vaten
Booth's en Standard Oude Tom
Kinahahn's Whiskey en Usquebagh
Bass's Ale gebotteld door Byass, in quart en pint bottels
Hibberts Porter, quart en pint bottels
Byass' Porter do.
Guiness' Stout do.
Alsopp's Ale do.
Bier-, Wijn- en Gemberbierkurken, alle teiten.

EN UIT DE "VIVID," VAN NIEUW YORK,

Devoe's Patente Kerosene Olie
Maizena; in ½ en 1 lb. pakjes
Oesters, Kreeft en Zalm
Terpentijn
Amerikaansche Tabak, 10's. en 12's., in half en drie kwart kistjes
Behangsel Papier, nieuwe patronen, een uitgezocht assortiment, alle prijzen.

Te Koop te No. 28, St. Georgestraat.

J. G. STEIJTLER & Co.

2, DARLINGSTRAAT.

STUTTAFORD & CO.

(Voorheen A. W. en W. H. FLETCHER),

Groot- en Kleinhandelaars in Linnen- en Wollengoederen.

Hebben eene verdere uitbreiding ontvangen van hunnen Voorraad

VOOR HET SAIZOEN.

HET Fancy Departement is aangevuld met een Prachtig Assortiment Gouden Juwelierswaren, Ware Gitten Oorringen, Armbanden, Kettings en Hangertjes;—Reukwaren in tallooze verscheidenheid; Nieuwe Speltoestellen voor Winteravonden;—een grooten Voorraad Fraaije Paraffine Lampen; een uitgezocht perceel Meerschuim Pijpen en een partijtje Gelddoosjes.

Buitenklanten gelieven al hunne orders te adresseren aan de Firma te

2, DARLINGSTRAAT.

GEORGE FINDLAY & CO.

HEBBEN GELAND

EX STOOMBOOT "NORSEMAN":

Worsted Pluis, voor Karbelegsels
Amerikaansch Leder, Laken en Knoopen
Patent Morocco Leder Laken
Zadel, Gord, Weefsel en Zadel Gorden
Schoengaren en Geel Vlas
Kerfmachines en Koffymolens
Gofferingmachines
Timmermans Dissels, Omslag Boren, Boren, enz.

IJzer Pakhuizen, Gravestraat.

Z. A. Zendelings-Genootschap.

BAZAAR.

Op Donderdag, 5den Sept.

ZAL een BAZAAR gehouden worden in het STADHUIS, ten behoeve van bovengemeld Genootschap, ter bestrijking van onvermijdelijke uitgaven.

De Vrienden worden uitgenoodigd mildelijk bij te dragen, want daardoor toch kan het gebeuren dat Directeuren in langen tijd niet weder zullen genoodzaakt zijn een beroep van dezen aard op hunne milddadigheid te doen.

Giften worden in dank ontvangen door

Mej. Van den Bos **Mej. Maskew**
„ Bresler **„ Lichtwark.**

J. P. F. JURITZ, Hon. Sec.

Kennisgeving aan Crediteuren en Debiteuren.

In den gezamenlijken Boedel van wijlen den heer ABRAHAM CORNRAAD DE VILLIERS, A.B.zn., en nagelatene Echtgenoote JOHANNA CORNELIA HAUPT, van Groot Drakenstein, afdeeling Paarl.

ALLE personen, die iets te eischen hebben van, en allen die iets verschuldigd zijn aan, den bovengemelden boedel, wordt verzocht hunne vorderingen in te leveren en hunne schulden te betalen, bij de ondergeteekende, aan hare woning, binnen zes weken van heden.

WED. A. C. DE VILLIERS,
(Geb. HAUPT.)
Ex cutrice Test.

Bellingham, Groot Drakenstein,
12 Augustus, 1872.

Uit de Hand te Koop of te Huur.

DE GEZONDE EN GRAASBARE PLAATS BRAKFONTEIN, gelegen in het Distrikt Caledon, tusschen Groot en Klein Ezeljagt, groot 284 morgen, volop water gedurende het geheele jaar: heel geschikt voor Graan en Merinoschapen. Aanzoek te doen bij den Eigenaar te Groot Drakenstein.

Alsmede, 2 sterke Drieleggers Wagens, een Lot Dennehouten Buikplanken en Lateijen, tot 2 voeten breed.

J. J. DE VILLIERS, P.zoon.

J. M. STRATH,

Horologemaker en Juwelier,

HEEFT op verzoek van onderscheidene zijner oude klanten op nieuw in persoon eene bezigheid geopend als Horologemaker en Juwelier op zijne oude standplaats, Hoek van St. Georges- en Kortemarktstraten.

Horologes, Pletische en Juwelierswaren.

DIAMANTVELDEN

Transportmaatschappij

(BEPERKT).

Algemeen bekend als de Ceres Maatschappij.

Tweemaal per Week van Kaapstad naar Dutoitspan.

Tijdtafel voor Augustus 1872,

Tenzij anders wordt bepaald.

VAN Kaapstad naar Dutoitspan over Ceres, Beaufort West, Murraysburg, Richmond, Hanover, Philipstown en Jacobsdal, de beste route naar de Velden.

Aug. Woensdag, 21ste, per 7.16 a.m. Wellington Trein
„ Zaturdag, 24ste, „ „
„ Woensdag, 28ste, „ „
„ Zaturdag, 31ste, „ „

Vertrekkende van Dutoitspan op elken Dingsdag en Vrijdag ten 8 ure 's morgens.

Voor verdere bijzonderheden vervoege men zich bij

J. P. CHRISTIE, Secretaris.

33, Adderl-straat, Kaapstad,
31 Julij 1872.

Agenten te Dutoitspan—de heeren STAMPER en FOSTER.

De Onderzoeker, No. 152,

IS nu verkrijgbaar en bevat de volgende stukken: Afscheidsgroet van Thos. Burgers aan zijne gemeente; De Bijbel en de Opvoeding door Edward Maitland; Oordeel van *The Athenæum* over de jongste werken van Colenso en Kalish; Paulus, de Apostelen, en de Valsche Broeders te Jeruzalem—eene episode uit den eersten christelijken tijd met toepassing op onze dagen, door Prof. Scholten.

Prijs, 1s. Per Jaar, 10s.

Londensche Assurantie Corporatie

DE Ondergeteekenden zijn nu bereid Brandverzekeringen tegen een buitengewoon laag tarief te sluiten op Gebouwen onder rieten zoowel als andere daken.

HAMILTON ROSS & CO.

ADVERTENTIE.

OVERLEDEN, in de Kaapstad, op den 14den Augustus, 1872, aan de Woning van den Heer JOHAN GODFRIED LUTT, in de Buitengracht, mijn teedergeliefde Vader, de Wel-Ed. Geboren Heer JOHANNES ANDREAS WERDMULLER VAN ELGG, geboren op den 13den April, 1822. Zes-en-dertig jaren van zijn leven was hij op Drukkerijen werkzaam.

Een ieder zal in mijn lot deel nemen, daar ik (zijn eenige dochter en kind) nu zonder Ouders ben, en dat in mijne jonge levensjaren. Deze dient tot kennisgeving aan Familie in deze Kolonie en ook Buitenlands, de Vrienden er onder begrepen. Ik koester de hoop dat mijn Vader moge smaken *in coelo quies*.

C. M. J. WERDMULLER VAN ELGG.

Kaapstad, Kolonie de Kaap de Goede Hoop, 17 Augustus, 1872.

Publieke Verkooping,

TE CLANWILLIAM.

In den Boedel van wijlen de Weduwe A. E. VAN WIJK (geboren FOSTER).

DE Ondergeteekende, daartoe behoorlijk geautoriseerd zijnde door den Testamentairen Executeur van deezen Boedel, zal per Publieke Veiling Verkoopen,

OP ZATURDAG,

Den 5 October 1872,

TEN 10 URE 's VOORMIDDAGS,

DE VOLGENDE

Kostbare Vaste Goederen.

1stens.—De Plaats **DRIEHOEK**, zijnde het afgesneden VIERDE DEEL (groot omtrent Een Duizend Vier Honderd morgen) van de welbekende Plaats RONDEGAT, gelegen omtrent Negen Mijlen van het Dorp Clanwilliam.

DRIEHOEK wordt door de Olifantsrivier van RONDEGAT gescheiden.

2dens—DRIE ERVEN in het Dorp Clanwilliam, een waarvan een suffisant en ruim WOONHUIS en veel TUINGROND bezit. Op een ander staan de Handelsgebouwen van den heer R. CANE, erkend als de meest Centrale in het Dorp.

LOSSE GOEDEREN:

Tevens zullen verkocht worden de LOSSE GOEDEREN des Boedels, bestaande uit HUISMEUBELEN,

Wat HORENVEE, enz., enz.

TE KOOP.

DE Ondergeteekende, door ziekelijke omstandigheden genoodzaakt, zich van een gedeelte zijner bezittingen te ontdoen, biedt hiermede uit de hand te koop aan zijne plaats, genaamd

LOUWSBAKEN,

gelegen in het Distrikt van Malmesbury nabij Riebeek West—Dezelve is eene uitnemende Zaai- en Veeplaats en overvloedig van water voorzien.

Informatien en Koopcondities te bekomen bij

WOU. J. BASSON.

Louwsbaken, 6 Augustus 1872.

AFDEELINGS - RAAD,

MALMESBURY.

Tenders voor den Mamre Tol.

TENDERS zullen door den Ondergeteekende worden ontvangen tot den 3den September aanst., voor de Pacht van de Inkomsten van bovengemelden Tol, voor een jaar, van den 10den September aanst.

De Pachter zal het Tolhuis in behoorlijken staat van Reparatie moeten houden voor zijne eigene kosten gedurende zijn Pachttijd.

Twee goede Borgen zullen vereischt worden voor de behoorlijke nakoming van den Tender, in geval dezelve wordt aangenomen.

GEO. G. RAINIER, Secretaris.

Afdeelingsraad Kantoor, Malmesbury,
14 Augustus, 1872.

MALMESBURYSCHE

AFDEELINGS - RAAD.

WEGBELASTINGEN.

ALLE dengenen, die achterstallig zijn met de betaling hunner Wegbelastingen, wordt verzocht dezelve te betalen aan den Ondergeteekende, op of voor 30 SEPTEMBER AANST., na welken dag maatregelen in regten zullen worden genomen tegen alle in gebreke blijvenden.

Op last van den Raad,

GEO. G. RAINIER,
Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Malmesbury, 15 Aug., 1872.

Benoodigd,

WAGENS VOOR VICTORIA WEST—VRACHTPRIJS per 100 lb. te worden opgegeven.

Men gelieve zich te adresseren aan Letter L, ten Kantore van dit blad.

Aan Bloedverwanten en Vrienden.

OVERLEDEN, aan zijne woning te Groot Drakenstein, op Maandag, den 5den Augustus 1872,—Mijn geliefde echtgenoot de WelEd. heer ABRAHAM COENRAAD DE VILLIERS, in het 70ste jaar zijns levens; diep betreurd door een talrijken Kring van Bloedverwanten en Vrienden.

wed. A. C. DE VILLIERS.
geboren HAUPT.

OVERLEDEN,—op Dingsdag Nacht, den 13den Augustus, 1872, ARNOLD VAN DER LOEFF KUIJS, in den ouderdom van 17 jaren, 11 maanden en 5 dagen, oudste en hartelijk geliefde Zoon van

A. G. M. KUIJS, V.D.M.,
EMILY MARY KUIJS,
geb. VAN DER RIET.

Georgestad, 15 Aug. 1872.

De Zuid-Afrikaan.

KAAPSTAD, 21 AUGUSTUS 1872.

DE AFSCHEIDINGSBEWEGING.

De jongste Separatie-bijeenkomsten zijn niet berekend, de zaak der afscheidingsgezinden te dienen. Te Somerset Oost verklaarde de groote meerderheid der opgekomenen, en daaronder de meeste mannen van invloed, zich tegen Separatie; en de overwinning te Cradock behaald, was niet zeer roemrijk voor den Bond. Niettegenstaande het rumoer, door de Separatiemannen opgeschopt, spraken de heeren A. Ziervogel, Gower, J. J. van Rensburg en R. P. Botha manmoedig en met kracht ten gunste van de zaak der eenheid. De heer Ziervogel toonde aan, dat een groot aandeel der voorgewende 'Port Elizabethsche inkomende regten te danken is aan den invoer van goederen, die verbruikt worden in den Vrijstaat, de Transvaal, de Diamantdelverijen (en hij had er bij kunnen voegen, ook in eenige Westelijke distrikten), waarop de Oostelijke Provincie evenmin als Port Elizabeth alleen aanspraak mag maken. Wel is waar, de heer Roberts trachtte de zaak der Separatie te schragen, door het beweerde feit aan te voeren, dat de uitgaven van het Westen in 1871 ongeveer £53,000 meer bedroegen dan de inkomsten dier Provincie; maar de heer Botha ontzenuwde dat argument, met aan te wijzen, dat die schijnbare onregtvaardigheid verkregen werd enkel door koeltjes alle departementen, welke bestaan ten dienste der gansche kolonie, op rekening van het Westen alleen te brengen. Dezelfde heer vernietigde de allernieuwste groote Oostelijke grieve, te weten, den geautoriseerden aankoop van den Kaapstad-Wellington Spoorweg. Zooals allen die niet moedwillig oog en oor sluiten, weten, zou de spoorwegaankoop in de geboorte zijn gesmoord door de Westelijken, hadden de Oostelijken dat niet verhinderd. Alzoo smelt de eene separatie-grieve na de andere weg, zoodra er een weinig licht op wordt geworpen. Wordt er gepraat van de onevenredige geldbelegging aan Westelijke als vergeleken met Oostelijke havens, dan blijkt het onregt vernietigd te worden door het feit, dat al de renten van het geld, dat voor het Westelijke werk geleend werd, gedekt worden door eene speciale plaatselijke belasting. Schreeuwen de verbondsmannen over spoorwegaankoop als onbillijk, dan verzuimen zij daarbij te vertellen, dat meer dan de helft der kosten betaald wordt uit de opbrengst der subguarantie. Willen zij eene algemeene beschuldiging van partijdigheid ten koste van het Oosten tegen het Parlement inbrengen, dan vergeten zij te vertellen, dat juist door dat ligchaam de uitgaven in het Oosten gedurig verhoogd werden, gelijk door een onpartijdige, den Ed. heer Rawson, nu ex-Kolonialen Secretaris, in eene zijner laatste redevoeringen in het Parlement geleverd overtuigend werd aangetoond. Het bevreemdt ons niet, dat toen eenige deze feiten werden uiteen gezet in de bijeenkomst, zelfs de voormalige Kweekplaats van Separatie eene meerderheid van slechts dertig stemmen voor de verbrokkelings-politiek kon leveren, en zelfs dat geringe voordeel werd verkregen enkel door Jan en alle man, groot en klein, uit alle hoeken en zijpaden bijeen te scharrelen. En ook die uitkomst zou niet verkregen zijn, ware de opkomst van buitenlieden niet buitengewoon schraal geweest—zoo schraal, dat zij die iets voor eenheid over hebben, voornemens zijn weldra eene andere vergadering te houden.

De allerjongste bijeenkomsten leverden eene zeer besliste uitkomst tegen den Port Elizabethschen Bond. Op eene der talrijkste vergaderingen, ooit te Stockenstrom gehouden, werd de befaamde petitie met overgroote meerderheid van stemmen verworpen, en te King Williams Town geschiedde zulks met eenparige stemmen. Het is duidelijk, dat, hoezeer ook velen in het Oosten verlangen naar verplaatsing van den Regeringszetel, zij vreezen, dat Separatie aan Port Elizabeth en Grahamstad te groote magt zoude geven.

DE ARBITRAGEZAAK.

Per post is ons kopie toegezonden van Sir Henry Barkly's jongsten brief aan ZHEd. President Brand. De volle inhoud maakt op ons een minder ongunstigen indruk, dan de opsomming, welke wij l.l. Zaturdag daaromtrent overnamen uit de *Tijd*. Wel is waar, ZExc. geeft aan de hand dat de keuze van den ambassadeur, die den Superarbiter zal benoemen, zal worden overgelaten aan den Britschen Minister voor de Kolonien, en niet door de beide partijen zelven in de Acte van Overeenkomst zal worden ingevuld, en ook de keuze uit te breiden tot de Oostenrijksche en Italiaansche gezanten en tot den President van de Zwitsersche Republiek; maar ZExc. doet zulks enkel, omdat de ambassadeur die hier mogt benoemd worden, zou kunnen weigeren de taak der benoeming te aanvaarden, waardoor de arbitrage natuurlijk weer zou kunnen gerekt worden. Indien deze de eenige reden is voor Zijner Excellenties aanbeveling, dan zal hij daarvan wel afzien, indien President Brand hem aantoont, dat het het voor den Vrijstaat van het uiterste gewigt is, dat de te verkiezen ambassadeur in de arbitrage-acte zelve zal worden genoemd—dat b.v. de finale uitspraak met veel grooter vertrouwen zal worden ontvangen, indien die wordt geleverd door iemand, die zelfs niet den schijn heeft van zijne aanstelling aan de eene partij meer dan aan de andere te danken te hebben. De vraag wie de arbitrage-acte zal opstellen, beschouwen wij als van minder belang. Die zal op zichzelve alleen wel niet leiden tot een schipbreuk der scheidsregterlijke uitwijzing.

VOOR DE RUMENISCHE JODEN is te Aliwal Noord £29 0s. 6d bijeengebragt.

GOED GEZELSCHAP.—Naar men verneemt, zal de heer Jacobs, de waarnemende Prokureur-generaal, den Gouverneur vergezellen op diens togt naar West Grikwaland.

DS. MARDER gaat weldra vertrekken naar den Vrijstaat. Men gelooft, dat hij de hem aangeboden betrekking van zendeling in den Vrijstaat zal aannemen.

TENDERS.—Ten kantore van en onder adres aan den Auditeur-generaal worden tot 28 dezer tenders ingewacht voor het leveren van zekere benoodigdheden aan het Somerset Hospitaal.

GOUD VAN DE TATIN.—Met de maalboot, die gisteren naar Engeland vertrokken is, zijn twee kistjes goud, respektivelijk 61 ons, geschat op £200, en 50 ons, geschat op £220 waarde, door Port Elizabethsche firmas derwaarts verzonden.

SPOORWEGEN.—Blijkens opgaaf in de *Gazette* van gisteren is gedurende de afgeloopen maand Julij op de beide spoorwegen eene ontvangst gemaakt van £4096 1s. 2½d. Dit is, naar wij meenen, verreweg de grootste som die nog ooit in eene maand Julij hier ingebeurd is.

NIEUWE INSOLVENTIES.—Wijlen George Spiers en nagelatene echtgenoote, te Kaapstad; schulden, £626 7s. 6d.; tekort, £110 19s. 6d. T. Reynolds, thans of kort geleden te Claremont; gedwongen sekwestratie, voorloopig toegestaan; schulden en tekort niet bekend.

STELLENBOSCH.—Op aanstaanden Vrijdag avond zal aldaar eene letterkundige en muzikale soirée worden gegeven. De heer de Villiers, van de Paarl, de bekende musicus, zal de bestierder zijn. Toegangkaartjes zijn te bekomen bij den apotheker, den heer K. J. Bastiaans.

MOORDDADIGE AANRANDING.—Te Queen's Town outstond op den avond van Zaturdag voor acht dagen twist bij eene kaartpartij, gedurende welken zekere heer Winter zekeren heer Jamieson zoo ernstig stak, dat deze in gevaarlijken toestand verkeert. Winter zit in den tronk.

HARPMUZIEK.—Signor Abecco zal aanstaanden Maandag avond in de zaal der Mutual zijne eerste uitvoering op de harp voor een Kaapstadsch gehoor geven. De signor heeft elders in de kolonie reeds rijke lauweren geoogst, zoodat het publiek zich kan voorbereiden op een rijk kunstgenot.

AAN CORRESPONDENTEN.—Wij hebben van Ds. J. H. du Plessis (Cradock) als "Lid der Commissie voor de Diamantvelden" een schrijven ontvangen, waarvan de eerste twee bladzijden ontbreken en dat dat dus niet plaatsbaar is. Zoodra wij het ontbrekend gedeelte ontvangen, nemen wij den brief op.

DE VERGIETIGING TE MIDDELBURG.—De *Journal* meldt, dat de Soliciteur-generaal, van den Prokureur-generaal het volgende schrijven heeft ontvangen omtrent de bovengenoemde zaak:—"Ik zend u de verklaringen terug. Ik stem volkomen in met hetgeen gij gedaan hebt. Er kan met geene mogelijkheid eene verwijzing volgen op zulke verklaringen."

STERFGEVALLEN.—Gedurende de week, geëindigd 16 dezer, is ten stadhuize alhier aangifte gedaan van 26 sterfgevallen, naar de oorzaken verdeeld als volgt:—Stuipen 4, kinkhoest 2, waterzucht 2, ontsteking 1, verdronken 1, scharlakenkoorts 8, kraambed 1, beroerte 2, verval van krachten 2, tering 1, onbekend 2.

ONGELUK.—Gisteren namiddag werd een koelie, Adam geheeten, door een cab in de Houtstraat neergeslagen. De man bekwam eene wond aan het hoofd en lag eenigen tijd bewusteloos, doch werd bijgebragt en per cab naar huis gevoerd. Ooggetuigen verzekeren, dat het ongeluk 's mans eigene schuld was.

EEN VREEMDSOORTIGE BROODWINNING.—In de *Burgersdorp Gazette* biedt zekere jufvr. van Broembsen allerlei soort van bruids- en bruidegomskleeding te huur aan, alsmede eene kar met paarden. Als verder lokaas wordt bij de aanbeveling het volgende gevoegd:—"Dames en heeren, die bij haar hun trouwkostuum huren, betalen aanmerkelijk minder dan anderen voor huur van de kar en paarden."

AANSTELLINGEN.—Tot Adjunkt-inspekteur van Scholen in de Oostelijke Provincie en het Trankeische grondgebied de heer A. H. Hogarth, en in de Westelijke Provincie de heer A. N. Rowan, thans hoofdonderwijzer aan de Gouvernementsschool te Worcester; de heer W. J. van Zijl tot postagent ter plaatse Zandvliet, afdeeling Robertson, in plaats van den heer W. J. N. van Zijl, die bedankt heeft.

LOVEDALE.—Het Zendingsinstituut onder dien naam bekend is thans in de telegrafische gemeenschap opgenomen. De eerste dépêche van daar luidt als volgt: "Lovedale zegt den Ed. heer Southey dank voor den bijstand, dien het Gouvernement heeft verleend om dit distrikt in telegrafische verbinding te brengen met de hoofdstad en andere deelen van Zuid-Afrika. Moge Zuid-Afrika spoedig door een kabel met Engeland vereenigd worden."

DIAMANTEN worden te Port Elizabeth door den marktmeester als gewonen boerenprodukten verkocht. Daar men op die manier de betaling van afslagerscommissie en van venduegelden ontloopt, en de marktcommissie slechts één percent is, behoeft het geen betoog, dat deze manier van verkoopen zeer voordeelig is. Maar is het wettig, der Regering alzoo de vendue gelden afhandig te maken? De Regering zegt blijkens ons telegrafische berigt *neen*.

SCHOOLINSPEKTEUREN.—Het Parlement verleende laatst gelden voor de aanstelling en bezoldiging van twee schoolinspecteurs—een voor de Westelijke en een voor de Oostelijke Provincie. Men verneemt, dat voor de eerste Provincie gekozen is de heer Rowan, die sedert 20 jaar zoo gunstig bekende Hoofdonderwijzer der Gouvernementsschool van de eerste klasse te Worcester en voor de Oostelijke de heer Hogarth, Onderwijzer in de Oude Talen aan het Bisschoppelijk College te Rondebosch.—zie aanstellingen.

DS. KUIJS, van George, heeft, blijkens eene elders verschijnende aankondiging, weêr een smartelijk verlies heeft geleden. Pas twee jaar geleden moest ZWEerw. door den dood binnen eene maand twee zoons, van 6 en 13 jaar oud, afgeven, en nu weder werd hem en zijne gade een derden zoon, een jongeling van bijkans 18 jaar oud ontnomen. ZEerw. geniet in deze zijne bezoeking de sympathie, niet alleen van zijne vele vrienden het gansche land door, maar ook van allen, die zijn kinderlievend hart kennen.

LADY GREY.—Het Nachtmaal l.l. Zondag werd goed bijgewoond, hoewel niet weinigen op de Nieuw Engeland bergen door den sneeuwstroom weinigen dagen te voren verhinderd werden te komen. Ds. Ross werd geholpen door Ds. Kriel, die Zondag middag voor een aanzienlijk getal kinders optrad. Bij de nabetrachting werd er £4 geollecteerd voor het Bazaarfonds der Vrije Gemeente te Aliwal. Het Nachtmaal voor deze gemeente vindt plaats op den 18den dezer, wanneer beiden, Di. Ross en De Beer, hier verwacht worden.—*A. N. Standard.*

DE TENTOONSTELLING VAN SCHOONE KUNSTEN werd gisteren heropend met eene redevoering van den heer C. Bell, den Landmeter-generaal, terwijl Zijne Excellentie het voorzitterschap bij die gelegenheid bekleedde. Onder de nieuwe schilderijen bevinden zich eenige kostbare portretten van Peter Lely, Kneller, Hoppner en andere beroemde schilders, goedgunstig door den Ed. heer Graham ter exposítie afgestaan, terwijl de werken van koloniale schilders en amateurs aanmerkelijk vermeerderd zijn.

AL TE ERG, ALS HET WAAR IS.—Verleden week is een togtganger te Grahamstad teruggekeerd van een togt naar de Transvaal met een vracht geweren. Hij zegt heel wel voldaan te zijn over den uitslag, en met regt, want één van die geweren bragt hem in ruil op een diamant van het eerste water en wegende 61 karaten! Edelmoedig genoeg, gaf hij den inlander, die het geweer van hem inruilde, een pakje kruid en een staaf lood op den koop toe. De man beweert, dat men in de Transvaal diamanten naar hartelust bekomen kan voor geweren.

CLANWILLIAM.—De Raad der Afdeeling Clanwilliam publiceert in de *Gazette* van gisteren een nieuw tarief van overschrijdings-, mijl-, graas- en schutgelden, dat op 1 September aanst. in werking treedt.

PORT ELIZABETH.—De diamantveiling, verleden Dingsdag gehouden, was in vergelijking van de voorgaande onbeduidend, wat het aantal verkochte steenen betreft. De prijzen zijn echter vooruitgaande en staan volgens rapport, zoowat 15 à 20 percent hooger dan de noteringen der vorige maand. —Een zoon van den heer O'Brien is Donderdag laatstleden van zijn paard, dat schrikte door het vinnig klappen van een zweep in de nabijheid, geworpen en bekwam eene geduchte, hoewel niet gevaarlijke wond aan het hoofd.—Dingsdag heeft het zoo sterk gewaaid, dat een der geschilderde ramen van de Presbyteriaansche kerk ingeslagen en verbrijzeld werd.

VERGADERINGEN IN INSOLVENTE BOEDELS.—Aug. 21, Kaapstad, wijlen A. J. Zeederberg, speciale; J. J. Brand, tweede; D. Williams, speciale. Malmesbury, J. S. Marais, tweede. Calvinia, wijlen C. A. Vissgie, derde. Uitenhage, H. Longlands, speciale. Clanwilliam, J. Scheepers, speciale. 24, Riversdale, J. A. Nefdt, tweede. 26, Bredasdorp, H. J. Murray, eerste; Queenstown, W. J. Pretorius, speciale. 27, Graaff Reinet, H. S. Booijsen, derde. 28, Murraysburg, J. van der Merwe, derde; Kaapstad, W. Irons, derde; J. J. van Niekerk, derde; W. B. Biddulph, speciale. 31, Ft. Beaufort, J. A. Raubenheimer, Sr., derde; wijlen J. Ayton, speciale. Sept. 2, Bredasdorp, H. J. Murray, tweede.

DE EERW. HEER FULLER, op het punt staande om per de *Edinburgh* een uitstapje naar Engeland te maken, voornamelijk tot herstel zijner gezondheid, hield Zondag ll. eene afscheidsleerrede voor de Schotsche gemeente alhier. De Eerw. heer was zoo onwel, dat de eerste gedeelten der godsdienstoefening moesten verrigt worden door Dr. Cameron; maar ondanks dat sprak de heer Fuller zijne leerrede als altijd met de meeste helderheid van voordragt uit. Van harte hopen wij, dat de voorgenomen reis aan de verwachting beantwoorden en de Eerw. heer spoedig met vernieuwde krachten naar ligchaam en geest in de Kaapkolonie en in deze stad, waar hij zich zoovele vrienden gemaakt heeft, terugkeeren zal.

VICE-ADMIRALITEITSHOF.—Regter Sir S. S. Bell deed als voorzitter van dit hof gisteren namiddag uitspraak in de zaak van de *Vivid* vs. de *Wild Rose*. De uitspraak, de voorlezing waarvan ruim een uur eischte, kwam hierop neer, dat de schade, op den 18 Junij door het drijven van de *Wild Rose* de *Vivid* toegebragt, niet te wijten was aan gebrek aan manschappen aan boord en ook niet aan slechte ankers en kabels van de *Wild Rose*. En dat wat de eigenlijke botsing aanging, die had kunnen vermeden zijn, indien de *Wild Rose* bij tijds een tweede anker had uitgeworpen en de *Vivid* haar kabel had doorgehakt. Het aanzoek om schadevergoeding werd daarom van de hand gewezen. Iedere partij hare eigene kosten te betalen. De Prokureur-generaal gaf ten behoeve van de *Vivid* kennis van appèl.

GRAHAMSTAD.—Bij Stantonsbrug is het lijk gevonden van een welgekleeden kaffer. Toen de policie er bij kwam kon de man nog naauwelijks vijf minuten dood geweest zijn. Het bloed vloeide uit mond en neusgaten, maar uiterlijke kenteekenen van geweld waren niet te ontdekken, zoodat de oorzaak van het ongeval in 't duister ligt. De man was wel bekend, zijnde in dienst bij den heer Jay, koopman te Grahamsstad.—De Commissie van het Albanische Hospitaal maakt met dankzegging bekend, dat zij in de afgeloopen maand ontvangen heeft, behalve subscriptien, de som van ongeveer £86 aan kollekten en donatien.—Uit Peddie schrijft men, dat aldaar eene inschrijving van £100 bijeen gebragt is, als het begin van een permanent fonds om een leeraar voor de Engelsche gemeente te bezoldigen.

MOORD IN NATAL.—Nabij Pietermaritzburg heeft de volgende moorddadige aanranding plaats gevonden. Een schoenmaker met name Clarke, die inwoonde bij zekeren Taylor, zat aan zijn werktafel eenige rekeningen te vereffenen met de vrouw des huizes. Taylor, die er bij stond, beschuldigde hem van gemeene streken. Daarop volgde een twist die tot slagen leidde, waaraan de vrouw te vergeefs een einde trachtte te maken, totdat haar uitroep, "Clarke gij hebt hem gewond" de vechtenden tot bezinning bragt. Clarke had den man met het mes van zijne werktafel een steek in den nek toegebragt, waaruit het bloed nederstroomde. Hij trachtte het te stuiten, maar daarin niet slagende, reed hij af naar Dr. Boast, die echter te laat kwam om den ongelukkige te helpen. Drie of vier uren na het ontvangen der wond blies de man den laatsten adem uit. Clarke begaf zich onmiddelijk naar de stad en stelde zich ter beschikking van de justitie.

BEAUFORT WEST.—Eindelijk zal dan Beaufort West ontslagen raken van zijn alles behalve beminden Civielen Commissaris en Resident Magistraat. De heer Tinley is namelijk aangesteld, om den heer Chalmers te Swellendam te vervangen, en de heer Garcia, thans te Victoria West, volgt hem te Beaufort op, waar hij op 1 September aanstaande verwacht wordt.—Door den notaris Coetzee is het prospektus opgemaakt van eene maatschappij tot het geregeld vervoer van goederen tusschen Beaufort en Mosselbaai. Het kapitaal zal zijn £10,000 in aandeelen van £5.—Op den 5 dezer heeft de plaatselijke diamantmaatschappij hare jaarlijksche vergadering gehouden en een dividend van £8 per aandeel uitgekeerd, na eerst gezorgd te hebben voor toereikende fondsen om het werk gedurende eenige maanden voort te zetten.—Cairncross, de konducteur van den wagen der Binnenlandsche Transportmaatschappij, had verleden Zaturdag een brutalen aanval door te staan van een arbeider in dienst der maatschappij. Toen Cairncross namelijk een ander bestrafte, nam de bedoelde kerel, die onder den invloed van drank was, een steen op, wierp hem dien naar het hoofd en bragt hem daardoor zulk een wond toe, dat de wagen twee dagen lang in Beaufort werd opgehouden, terwijl de kondukteur onder doctors handen was. De aanrander heeft zich uit de voeten gemaakt.

SWELLENDAM.—Een correspondent schrijft ons als volgt:—"In dit saizoen hebben wij buitengewoon veel regen gehad, en buitengewoon veel is door onze boeren gezaaid, zoodat, als het gezaaide verder gezegend wordt, wij op een overvloedigen oogst mogen rekenen.—Onze publieke kantoren, door den hevigen brand van 1865 vernield, zijn eindelijk weder opgebouwd en zullen een sieraad voor het dorp zijn. Het is te hopen dat velen het voorbeeld, door het Gouvernement gegeven, zullen navolgen, en dat de ruinen het dorp niet langer ontsieren zullen.—Onze nieuwe leeraar, die schijnt algemeene voldoening, gedurende zijn kort verblijf alhier, gegeven te hebben, is naar Graaff-Reinet gegaan, om zijne familie te bezoeken, en zal zes of zeven weken afwezig zijn. Men is bezig eene inzameling te doen om de pastorie voor hem met meubelen te voorzien.—Ds. Muller is voornemens om des Zondags slechts tweemalen te preken, namelijk des morgens in 't Hollandsch en des avonds in 't Engelsch, en de voorlezer, de heer Dooge, zal in een der oefeninghuizen voor de kleurlingen en anderen op de Zondagavonden eene dienst waarnemen. De ondervinding zal weldra leeren, of dit alles wel beantwoorden zal. De bergen in de nabijheid van het dorp zijn met sneeuw bedekt en hebben dus een regt winterachtig voorkomen.—De heer F. W. Reitz is weder in ons midden. Zijne vrienden waren verblijd om hem te zien, hoewel het aan zijn voorkomen blijkbaar is, dat hij, gedurende zijne afwezigheid naar de Diamantvelden, veel aan krankheid heeft geleden. Hij worde weldra geheel hersteld!—Het gerucht is nog in omloop, dat onze Civiele Commissaris, de heer Chalmers, naar Cradock verplaatst zal worden, en dat Kapt. Tinley van Beaufort West naar hier zal komen; in hoe verre het bewaarheid zal worden, weet men niet.—Wanneer zullen wij toch een magistraat krijgen, die in ons midden voor eenige jaren ten minste blijven zal? In den laatsten tijd hebben wij gedurig verwisselingen gehad.—De heer Todd is nog met verlof van hier afwezig; of hij terug zal komen, schijnt twijfelachtig."

ANTI-SEPARATIE.—Van Murraysburg schrijft men aan een tijdgenoot:—"Op 10 Augustus werd alhier in de "Court Room" eene publieke vergadering gehouden, ten einde de Separatiekwestie in overweging te nemen. Er was een zestigtal geregistreerde kiezers tegenwoordig. De heer J. F. Naudé, tot den voorzittersstoel geroepen zijnde, legde het doel der vergadering bloot. De heer J. S. de Villiers sprak zijn gevoelen uit tegen afscheiding en ten gunste van federatie met den Vrijstaat, de Transvaalsche Republiek en Natal, om alzoo de Vereenigde Staten van Zuid-Afrika tot stand te brengen. De heer Innes sprak in warme bewoordingen tegen Afscheiding en raadde de vergadering aan, om niets te doen te hebben met Grahamstad en Port Elizabeth. De ondervinding had geleerd, hoe deze hunne beloften nakwamen en wat de Midlanden van hen te wachten hadden. De heer Wouda hield in "hoog Hollandsch" eene welsprekende rede tegen Separatie, en drong sterk aan op eene federale vereeniging met de Noordelijke Republieken en Natal. De heer Burger, ons lid voor de Assembly, drukte voorts zijne blijdschap uit over hetgeen hij gehoord had, en het genoegen dat hij smaakte, te bevinden dat zijne constituenten eensdenkend met hem waren ten opzigte van Separatie, welk stelsel hij ten sterkste afkeurde. De heer A. Innes stelde toen voor, gesecondeerd door den heer J. S. de Villiers: "Dat de tijd nog niet gekomen is, noch is het wenschelijk, dat de kolonie verdeeld worde in twee afzonderlijke regeringen, zonder eerst met Verantwoordelijk Bestuur de proef te hebben genomen." Deze resolutie met algemeene stemmen aangenomen zijnde, ging de vergadering uiteen.—Tegenover eene vergadering te Bedford, waar eene resolutie ten gunste van zelfregering in het Oosten aangenomen werd met algemeene stemmen op drie na, verneemt men, dat in Stockenstrom, op eene vergadering van vier honderd personen, Afrikanen, Engelschen en kleurlingen—de voornaamste bewoners van het distrikt—alwaar de heer C. Abercrombie Smith als president fungeerde, eene resolutie tegen de afscheiding met eene verpletterende meerderheid werd aangenomen. De Seperationisten telden niet meer dan vijf- en twintig personen! Voorts meldt ons de telegraaf het volgende van King Williams Town onder dagteekening van Zaturdag ll.:—"Gisteren avond werd eene groote bijeenkomst over de afscheiding in het stadhuis gehouden. Onderscheidene resoluties tot veroordeeling van separatie werden met eenparige stemmen genomen, terwijl een commissie benoemd werd. Het Afscheidingsverbond van Port Elizabeth en Grahamstad kreeg er duchtig van langs. De separatisten werden uitgenoodigd, de vergadering toe te spreken; doch geene stem beantwoordde de uitnoodiging. Er werden drie juichkreten aangeheven. De vergadering was een succes."—Dit een en ander, gevoegd bij de harde noten die de aanstokers te Port Elizabeth en Grahamstad op de vergadering van Queens Town te kraken kregen, bewijst dat de glorie van de Separatie zoo droevig begint te tanen.

WEST GRIKWALAND.—Zaturdag ochtend zag een buitengewoon nommer van de *Government Gazette* het licht, hoogst belangrijke zaken bevattende, betreffende het bovengenoemde grondgebied. Men weet, dat de Commissarissen van Bestuur aldaar op den 23sten Julij laatstleden, ingevolge de herhaalde beroeringen wegens nieuw ontdekte diefstallen van diamanten en op aandrang eener met de delvers gehouden monstervergadering, eene proklamatie hebben uitgevaardigd, waarbij de schorsing van alle delf-licentien, uitgereikt aan inboorlingen en andere gekleurde lieden, was gelast, en op de vernieuwing of uitreiking van zoodanige licentien voor 't vervolg zekere beperkingen gelegd werden. Dit staatsstuk van de Commissarissen wordt door den Gouverneur, bij proklamatie in de buitengewone *Gazette* herroepen, ingetrokken en nietig verklaard en buiten alle kracht en uitwerking gesteld. Tevens geeft ZEx. last, al de geschorste licentien terug te geven en de houders daarvan, zoo vermogelijk, in denzelfden toestand te plaatsen, als ware die proklamatie niet uitgevaardigd geweest. Ten einde echter een krachtiger dan de nu bestaande slagboom tegen het onwettig toeëigenen van diamanten daar te stellen en de in genoemd grondgebied vigerende Wet op Meesters en Bedienden te wijzigen, schrijft Zijne Excellentie in eene tweede proklamatie verscheidene nieuwe bepalingen voor. In de eerste plaats wordt verordend, dat niemand geregistreerd claimhouder zal kunnen zijn, die niet een certifikaat van goed gedrag kan vertoonen, onderteekend door een magistraat, vrederegter of iemand anders, daartoe door den Gouverneur gemagtigd. Ook zal van af 1 September aanstaande geen gelicentieerd handelaar in wijn en sterke dranken eene licentie mogen houden voor het koopen of verkoopen van of handelen in diamanten, en de bedoelde licentien, reeds in 't bezit van zoodanige handelaars in wijn, enz., zullen op genoemden datum ophouden van kracht te zijn, terwijl aan de houders proportioneele teruggave van de daarvoor betaalde som zal geschieden. Eene lange reeks van de daarop volgende bepalingen heeft betrekking op het aanstellen van Registrateurs van Bedienden en het regelen der betrekkingen tusschen Meesters en Dienstvolk. Alle kontrakten van dienst, hetzij mondeling of in geschrifte aangegaan, moeten geregistreerd, door de partijen onderteekend en door den Registrateur als getuige gewaarmerkt zijn. Mondelinge kontrakten hebben in geen geval kracht voor langer dan eene maand. Voor de registratie zal 1s. door den meester betaald worden en op aangaan van een niet geregistreerd dienstkontrakt staat eene boete van niet meer dan £5, en aan elk geregistreerd bediende wordt een certifikaat van registratie uitgereikt, hetwelk door iederen vrederegter, veldkornet, politiebeambte, konstabel of geregistreerd claimhouder ten vertoon kan worden opgevraagd, zullende in gebreke blijvende bedienden voor den magistraat gebragt en door dezen naar bevind van zaken met niet meer dan £5 boete gestraft worden. Daarentegen beloopt de meester weer eene dergelijke boete, indien hij bij afloop van een kontrakt zulks niet op het certifikaat van zijn bediende endosseert. Alweder volgende artikelen geven aan iederen meester, policiebeambte of konstabel het regt om zonder dwangbevel den persoon, het woonverblijf of het goed van een bediende, binnen twee uren nadat deze de claim van zijn meester verlaten heeft, te doorzoeken, om te zien naar diamanten, die aan den meester behooren; en in geval er diamanten bij hem gevonden worden, zal zoodanig bediende voor den magistraat worden gebragt, om te worden behandeld naar de wet, terwijl de bedoelde diamanten, tenzij bewijs ter kontrarie geleverd wordt, als des meesters eigendom beschouwd en aan dezen overhandigd zullen worden. De dief of verheler van gestolen diamanten loopt gevaar van tot niet langer dan twaalf maanden dwangarbeid, of tot niet meer dan vijftig geeselslagen of tot beiden veroordeeld te worden, terwijl degenen die, onbevoegd daartoe, handel in diamanten drijven, met £100 boete of zes maanden gevangenzetting, of beiden, kunnen gestraft worden. Eindelijk zal nog diegene, die een bediende aanzet tot het stelen of verbergen van zijns meesters diamanten, strafbaar zijn met 12 maanden gevangenis, vijftig geeselslagen of beiden, en iemand die een diamant, geheel of gedeeltelijk in betaling of in pand aanneemt voor door hem verkochten wijn of sterken drank, met £100 boete of twaalf maanden gevangenisstraf. Ten slotte zijn er nog eenige bepalingen op het arresteren van verdachte of rondzwervende lieden, die geene rekenschap van hun gedrag en handelen kunnen geven.—Voorts is er nog eene proklamatie, waarin de civiele regtsbevoegdheid van magistraten op de Velden wordt vermeerderd in wisseltransakties tot £500, en in andere zaken tot vorderingen van £250. Het geheel wordt voorafgegaan door een schrijven van den Kolonialen Secretaris uit naam des Gouverneurs aan de Commissarissen van West Grikwaland, waarin van het uitvaardigen der proklamaties wordt kennis gegeven, en op de klagten in verschillende petities vervat, kortelijk wordt geantwoord. Onder anderen vernemen wij uit dezen brief, dat "behalve de kosten voor de afdeeling Gewapende en Rijdende Grenspolitie, welke begroot kunnen worden op £12,000 per jaar, en de uitgaaf voor de noodige extra postdienst, er aanhoudend voorschotten van geld vereischt en door de Koloniale Schatkist gemaakt worden voor diensten in verband met de administratie der Regering van West Grikwaland."

HET WEDER.—Na het vierdaagsch oproer in de lucht, dat verleden Woensdag eindigde, volgden drie heerlijke zomersche dagen. De warmte was echter te fel en de zonnestralen te stekend om langdurig goed weder te beloven. Zaturdags begon de kwik weer onrustig te worden en eindelijk te dalen. Tegen den avond zette zich aan den noordwestelijken horizon een dikke mistbank, die, of schoon de lucht overigens heel helder was, een spoedige verandering voorspelde. Denzelfden nacht nog begon het zwaar te regenen en des Zondags morgens wezen de gespannen zwarte wolken op een nieuwen strijd in het uitspansel. Juist op den middag viel de regen andermaal in digte buijen neder, zonder dat de lucht merkbaar dunner werd. In den namiddag ontwikkelde zich een gevaarlijke, bleeke donderlucht, die door het noordoosten naar het noordwesten schoot en zich des avonds om zes uur ontlastte in een vreeselijke onweersbui, de zwaarste die wij den geheelen winter gehad hebben. Meer dan twee uren lang doorkliefden hevige bliksemstralen het zwerk en ratelde de donder met onverpoosd geweld, terwijl al dien tijd de regen in stroomen nederkwam, nu en dan afgewisseld met hagelvlagen. Om acht uur dreef de bui ter zijde van den wind, die heel zacht was, af, die nog tot afscheid een enkele bliksemflits zien en een enkelen donderslag hooren en verloor zich toen in het noordoosten. Op al dat rumoer volgde een zachte regen, die tot laat in den nacht aanhield. Den volgenden dat was het weer heel aangenaam weder, maar de lucht eenigzins bewolkt, zoodat des avonds het lieve leven weer aan den gang ging. Voor nagenoeg drie uren aaneen regende het op geweldige wijze en eerst omstreeks 9 ure werden de sluizen des hemels gesloten.—Gisteren was het tamelijk goed weder.

DE GRIQUAS.—In het jongste nommer van de *Cape Monthly Magazine* vindt men onder het hoofd "Griqualand West" een opstel van den heer Stone, F.G.S., de resultaten inhoudende van eene inspectiereis, in Maart en April ondernomen door hemzelven en den heer F. Orpen, om den Gouverneur van informatie omtrent dat gebied te voorzien. Omtrent de bewoners van Griqualand West levert hij de volgende mededeelingen: In de eerste plaats neem ik kennis van de Griquas, die het voornaamste ras zijn. Zij zijn een der vele kleine Hottentotsche stammen, die voorheen bestonden en te zamen met de oude Boschjesmans het gansche zuiden van dit vasteland bewoonden. Een meer vernederend schouwspel van verspilde geestkracht en volmaakte mislukking van zendingsijver, dan de tegenwoordige toestand van dit volk aanbiedt, is er niet te vinden. De dwaasheid van een barbaarsch volk dooreenverwarde denkbeelden van gelijkstelling en Christendom te leeren, zonder hun de *noodzakelijkheid* in te prenten van arbeidzaamheid en de gebruiken der beschaving aan te leeren, kwam nimmer meer overtuigend aan het licht dan in den tegenwoordigen toestand dezer Griquas. Zendelingen van erkende bekwaamheid en ijver hebben hier van den aanvang dezer eeuw of gearbeid. Vijftig jaar lang werden de gelden van Zendinggenootschappen er aan besteed, en hoedanig is de vrucht, nu zij gerapporteerd worden, zoo door en door verchristelijkt te zijn, dat de zendelingen werden teruggeroepen en de toevoer van gelden ophield? De zuivere Griqua, met al zijn ontvangen onderwijs, is thans een der verwaandste en diepstgezonken van al de Zuid Afrikaansche volkeren. Hij boogt op een geharrewar van godsdienstigen praat, terwijl hij slechts als bij ongeluk *waarheid* spreekt; en leeft in een to stand van vuilnis, zoodat hij zelf en zijne kinderen als door ziekten verslonden worden. De zendelingen bouwden hem een huis en hij woont er in totdat dak en muren wegens gebrek aan reparatie op en om hem intuimelen. En vallen die soms niet gaauw genoeg, dan worden ze afgebroken en het houtwerk als brandstof gebezigd, ten einde moeite en inspanning te sparen. Aan een paar vellen en matten, opgeslagen in een hoek der oude kale muren, heeft hij beschutting genoeg. Zoo ligt Beneden Campbellstad in ruinen—de oude tuinen zijn vertreden, de vruchtboomen vernield en vergaan. De kerk en huizen van Opper Campbell zijn in ongeveer denzelfden staat. Griquastad, de zetel der Regering, vergaat mede snel; er komt meer licht binnen door het dak dan door deuren en vensters, hoewel er overvloed van dekgras en boschjes voorhanden is. De huizen worden verlaten, naarmate zij onbewoonbaar worden, en eene slecht zamengestelde hut wordt de nieuwe woning. Ook op andere plaatsen bespeurt men dezelfde verzonkenheid. Te Rietfontein bestaat het dorp uit hutten, die voorheen behoorden aan Batlapins, doch in bezit werden genomen door de Griquas, die daarin gewoond hebben, totdat derzelve op hen beginnen in te vallen. Het onderhoud van de meesten hunner bestaat uit de melk van een zestal bokken of van twee of drie koeijen; en droogen die bronnen op, dan wordt het land afgeloopen en gezocht naar wortels en bollen om een ellendig bestaan te rekken. Een rijke bezit een lamlendigen wagen en zoowat zes ossen. Zij praten snoevend van "onze natie," maar al de mannen, vrouwen en kinderen, die dezelve uitmaken, moeten ver beneden de duizend zijn. Vijfhonderd zal juister zijn. Er zijn drie of vier onder, die eervolle uitzonderingen uitmaken. Men vond één man te Grikwastad, die tamelijk fatsoenlijk kon schrijven; maar noch hij, noch de andere uitzonderingen waren Griquas, doch oude geëmancipeerde slaven uit de Kolonie, of verbasterde afstammelingen hunner oude onderwijzers.—De schrijver geeft een gunstiger verslag van de Batlapins, wier hutten groot en welgebouwd zijn, ieder met eene verandah. Zij zijn ijverig, hebben bijna allen kleine kudde schapen en flinke tuinen. De Korannas zijn talrijker dan de Griquas, maar even verzonken. De Boschjesmans zijn er bijna geheel uitgestorven.

ALIWAL NOORD.—Het plaatselijk blad zegt:—Wij komen nogmaals terug op Separatie. De leden van het zoogenaamde Separatie-verbond gaan zoo blindelings en onbeschaamd te werk, dat wij niet zwijgen mogen. Ook hier te Aliwal Noord wordt een petitie rondgesmokkeld. Wij weten natuurlijk niet, of de lieden die dit werk doen betaald worden, naar het getal namen die zij krijgen of anderzins. Dit weten wij, dat leugen op leugen gestapeld wordt om onzen Hollandschen boeren wijs te maken dat Separatie het ééne noodige is. Voor een paar maanden, toen men Christian in den Raad wilde hebben, was niets zoo afschuwelijk als het monster Verantwoordelijk Bestuur, dat door Molteno, Solomon en Co. uit de onderwereld was opgedolven, om geheel het Oosten met de rotsblokken van Tafelberg te pletter te slaan. Nu Verantwoordelijk Bestuur door Oostelijke zoowel als Westelijke leden in het Parlement is aangenomen, maakt men regtsomkeer en vertelt onzen boeren, dat zij de petitie teekenen moeten als zij voor "vrije" Gouvernement zijn. Wij zouden de laatsten zijn om Separatie tegen te spreken als wij dachten dat zij outstaan was uit diepe overtuiging en begeerd werd door geheel de Oostelijke Provincie. Het tegendeel echter is waar: Port Elizabeth en Grahamstad alleen zijn oorzaak van deze zelfzuchtige razernij omtrent Separatie. Bladen, zooals de *Herald* en de *Eastern Star*, die in den volsten zin van het woord stapelgek zijn en op Robbeneiland thuis behooren, zijn oorzaak dat het land overstroomd wordt met leugens en dwaasheden. Kooplieden, die vreezen dat er een einde komen zal aan zwendelarij en vuilgewin, schreeuwen even als de monniken, toen Luther hen in de buik aantastte! Wat toch hebben dezen gedaan voor onze Boeren, dat zij nu hunne medewerking eischen? Altijd klagen zij over slechte wegen in het Oosten en goede in het Westen. Maar wat is hiervan de oorzaak? Eenvoudig, dat men in het Westen de handen aan het werk slaat en niet het Gouvernement beschouwt als een politiemagt om altijd achter den rug te staan. Zijn er niet duizenden ponden aan den Kowiesmond, den Zuurberg, de Ecca Pas, den Katberg en andere wegen door het Gouvernement in het Oosten besteed? Waarom kunnen de Afdeelingsraden hier niet even goed als in het Westen de wegen en bergpassen onderhouden met tollen en goed toezigt? Is het niet een schreeuwende schande, dat er nog geen behoorlijke weg bestaat tusschen Grahamsstad en de Baai? Zij die zoo razen over onregt en ondertusschen de transportrijders cent voor cent laten betalen voor oponthoud, schade, enz.: sullen zij niet beter doen als zij het geld, dat zij nu in het water gooijen, besteden aan reparatie van wegen, opvoeding, enz.? Neen, onze boeren weten het wel, hoe zij dikwijls door deze lui veracht en bespot worden, omdat zij niet de voorregten van eene Europesche opvoeding genoten hebben. Zij weten het wel hoe zij gedurig bedrogen worden door kooplieden, die altijd den mond vol hebben van beschaving en die, zoodra zij hunne zakken gevuld hebben, zich weg pakken naar Europa op holiday of ter woon. Voor eenige dagen werd ons een gedrukte vorm van een zoogenaamde "Zamenspraak" toegezonden ten gunste van Separatie, met de aanmerking er bij: "I think this will do for the Dutch part of your paper." Wij bedanken den zender voor zijne vriendelijkheid, maar willen gaarne verschoond blijven. Wij achten het eene beleediging voor onze lezers, hun eene zamenspraak voor te leggen, waarin geene betere redenen voor Separatie kunnen aangevoerd worden dan dat "Klaas Waarzegger" tien jaren geleden ten gunste daarvan was, en dat "iemands kar op weg naar de kerk gebroken is in een sloot omdat de Westelijke Provincie al de geld van het Oosten verspild!" Onze boeren zijn niet zoo dom als sommigen meenen en wenschen, en willen liever geregeerd worden door Kapenaars, zoo als Porter en Molteno, dan door een troep Joodsche en Ismaelietische kooplieden.—De vreugde over den afloop van de zaak Naudé *vs* Wessels is even hartelijk als algemeen. Miss Wessels ontvangt nog gedurig gelukwenschen van alle kanten—beiden Engelsche en Hollandsche vrienden spreken onbepaald hun en afschuw uit over het schandaal. Het kantoor van de *Standard* werd Zaturdag bestormd door buitenlieden om exemplaren van het blad. Als een ongehoorde zaak melden wij, dat een Dopper ouderling werkelijk VIJF nommers kocht. Wij waren verpligt om xtras, bevattende het verslag van de zaak, afte drukken, en de aanvraag blijft voortduren.

HOOG GEREGTSHOF.

(*Voor het voltallige Hof.*)

DINGSDAG, 20 AUGUSTUS, 1872.

J. M. SCHEEPERS *vs.* WEDUWE SCHEEPERS.

In deze zaak traden de Prokureur-generaal en advokaat Buchanan op voor den appellant J. M. Scheepers, en advokaten Cole en de Villiers voor de weduwe. De zaak was een appèl van eene uitspraak van het Hof voor de Oostelijke Distrikten. De eisch gold de betaling van 's appellants moedersbewijs. De documenten bleken niet kompleet te zijn wegens een verzuim in het Oostelijk Hof, en het verhoor werd uitgesteld totdat het gebrek zou zijn aangevuld.

DE MEESTER *vs.* EXECUTEUREN VAN CARLYLE.

Deze was een provisionele zaak, die reeds op den Sten dezer had gediend, en waarin nu provisionele uitspraak werd geweigerd.

Municipale Verkiezingen.

De Raad is dood, leve de Raad! Die kreet wordt in Kaapstad alle jaren eens aangeheven, en was Maandag weder van toepassing. Op dien dag moest het oude stadsbestuur bij algemeene elektie door een nieuw vervangen worden. Ditmaal werd wat meer dan de gewone belangstelling, die meestal veel van onverschilligheid had, aan den dag gelegd. Precies om 10 uur namen de werkzaamheden een aanvang met het door den Secretaris der stad voorlezen van de geadverteerde kandidaten. Verscheidene dier heeren echter, verkozen zich aan de nominatie te onttrekken. De heer P. J. Stigant, om te beginnen, wiens naam als kandidaat voor alle zes de distrikten figureerde, gaf te kennen, zich alleen voor distrikt 5 verkiesbaar te stellen. De heeren J. C. Hofmeijr en W. F. Davies, die beiden ook verscheidene nominatien bekomen hadden, stelden zich respektivelijk beschikbaar alleen voor No. 5 en No. 3. De voorbereidende werkzaamheden liepen tamelijk vlot af; alleen het aanstellen van voorzitters en stemopnemers gaf aanleiding tot eenige wisseling van uiteenloopende gevoelens. Toen men aan het eigenlijke stemmen begon, ontstond eenige discussie, waarbij sommige stemgeregtigden lucht gaven aan hunne verontwaardiging over de slordige wijze, waarop de lijsten van huishouders waren opgemaakt. En met regt: want verscheidene voorname burgers en bezitters van vaste goederen ontdekten tot hunne niet geringe verbazing, toen zij hun stembiljet indienden, dat hunne namen niet op die lijsten voorkwamen, ten gevolge waarvan zij niet konden mede verkiezen. De stemopnemers hadden scherp uit de oogen te zien om niet bedot te worden door personifikatien, waartoe vele pogingen werden aangewend, maar slechts enkele waarvan aan hunne waakzaamheid outsnapten. Om één uur was dit werk van burgerlijke pligtsbetrachting afgeloopen en bij de opening der stembussen bleek de uitslag te zijn, dat de volgende heeren verkozen waren, namelijk voor:

Distrikt No. 1:—De heeren P. U. Leibbrandt, C. Lewis en C. G. Prince.

Distrikt No. 2:—Edele heer G. J. de Korte, en de heeren J. A. Bam en F. Rennie.

Distrikt No. 3:—De heeren J. C. Hofmeijr, J. Leibbrandt en E. K. Green.

Distrikt No. 4:—Dr. Christie, de heeren P. J. Kotzé en Ball.

Distrikt No. 5:—De heeren P. J. Stigant, L.W.V., J. F. Davies en T. J. C. Inglesby.

Distrikt No. 6:—De heeren R. Hosking, M. J. Louw, L.W.V. en W. Martin.

Toen de uitslag der stemming voor distrikt No. 2, over welks vertegenwoordiging het langst en het warmst gestreden was, bekend gemaakt werd en het bleek, dat de Edele heer de Korte de eerste op de lijst was, werd een luid gejuich aangeheven, eindigende met herhaalde kreten "Leve de Korte, de Mayor!"

—De algemeene Synode der Hervormde Gemeenten in Frankrijk heeft in hare zitting van 26 Junij zich vereenigd met een voorstel, volgens hetwelk men, om het kerkelijk kiesrecht te hebben, aan de in de Heilige Schriften geopenbaarde waarheden moet gelooven.

De heer Guizot heeft zijn ontslag genomen als lid der Algemeene Synode van de Hervormde gemeenten in Frankrijk. In den brief, waarin hij dit besluit ter kennis van de vergadering brengt, zegt hij, dat hij op 84 jarigen leeftijd niet bestand is tegen de vermoeijenissen, aan den dagelijkschen arbeid verbonden. Hij dankt God, dat Hij hem aan 't einde van zijn leven in staat heeft gesteld om zijne diepe gehechtheid aan het Christelijk geloof en zijn vertrouwen in de Algemeene Synode der Hervormde Kerk in Frankrijk te betuigen.

De predikant Babut van Nimes heeft in de vergadering voorgesteld, den wensch te kennen te geven ten gunste der scheiding van Kerk en Staat.

De heer Colani heeft in denzelfden zin een voorstel geformuleerd, dat voorzien is van twintig handteekeningen. De Synode zal later over deze verschillende voorstellen—want er zijn er nog meer ingediend—beraadslagen.

Nieuws per Telegraaf.

GISTEREN NAMIDDAG ONTVANGEN.

Groote Afscheidings-vergadering in Queen's Town

WHITTLESEA IN VOLLE MAGT AANGERUKT.

NEDERLAAG VAN DE AFSCHEIDINGS GEZINDEN.

Uitspraak in Fort Beaufortsche Lasterzaak voor den eischer.

Enz., Enz., Enz.

KING WILLIAM'S TOWN.

Uit de *Free Press* van Vrijdag blijkt, dat Woensdag avond te voren in het Stadshuis aldaar eene zeer groote vergadering is gehouden waarin het gevoelen werd uitgedrukt, dat de noordoostelijke distrikten meer vertrouwen kunnen stellen in de sympathie van Kaapstad dan in het antagonisme van Port Elizabeth jegens Oost Londen. De voorzitter van Whittlesea stelde eene resolutie voor ten gunste van Separatie, gesecondeerd door den heer Housley. De heer Ella, gesekondeerd door den heer Crouch, stelde voor, dat de kolonie zal blijven zoo als zij is, tot dat een schema van Federatie, omvattende de geheele Provincie en de staten van Zuid Afrika, wordt voorgebragt. Beiden, voorstel en amendement verworpen, ofschoon Whittlesea en omstreken met sommigen uit Port Elizabeth en Grahamstad voor Separatie stemden.

Vele boeren langs den Stormberg verliezen vee.

GRAHAMSTAD.

£520 gekollekteerd voor den koop eener stedelijke klok.

Zaturdag werd uitspraak gedaan in de Fort Beaufort lasterzaak van Meurant *vs.* Quin. Uitspraak voor den eischer £100 schadevergoeding met de kosten.

Donderdag Grahamstadsche katoententoonstelling.

Stormachtig weder en bewolkte lucht.

PORT ELIZABETH.

Tamelijk wat opgewektheid heden morgen op het berigt, dat de Regering in 't vervolg de gewone venduregten van twee percent eischt op alle diamanten, die in publieke veiling verkocht worden. Op de diamantverkooping heden middag zal deze zaak besproken worden.

Al het volk van de *Edin*, uitgenomen den opperstuurman, heeft het werk gestaakt. De Magistraat heeft hen veroordeeld tot 14 dagen dwangarbeid en verbeurte van twee dagen gage. Werkstakingen onder zeelieden nemen toe.

Aangekomen op 16 dezer de *Celt*; op 18 de *Luding*; op 19 *Marsdin* en *Oressia*.

Uitgezeild: op 17 *Andromeda* naar Vogeleiland; op 19 *Minnie* naar Knijsna en *Piccadilly* naar Tafelbaai.

Buijig weder; frissche noordwester.

De Diamantvelden.

De volgende berigten bleven Zaturdag wegens plaatsgebrek overstaan:—

De ontvangst van den Gouverneur is opgedragen aan eene talrijke commissie, die alreeds haar plan schijnt te hebben opgemaakt. Een eereboog, een eskorte en een publiek "tiffin", zullen op verschillende manieren toonen, met hoeveel geestdrift de delvers den vertegenwoordiger der Koningin zullen begroeten. Wij hopen, zegt de *Gazette*, dat voldoende fondsen zullen worden bijeengebragt, en dat de klassen van menschen, die partij trekken van den tegenwoordigen toestand der delverijen, niet zullen verzuimen, vrijgevig te zijn in evenredigheid met de grootte hunner winsten. Niet één delver uit de tien verdient thans meer dan zijne uitgaven, terwijl een groot aantal zelfs zooveel niet maakt. Zulke lieden stellen natuurlijk maar weinig belang in eerebogen, die met hunne eigene neerslagtigheid den spot zouden drijven, of in feestmalen, die voor hen smakeloos zouden zijn, bij de gedachte aan den schralen kost, die voor vrouw en kinderen in de tent is achtergelaten. Maar toch verheft zich de Engelschman door zekere veerkracht van geest, altijd naar mate van de gelegenheid. Werkhuiskinderen, hun waterpap en de vele rottingslagen vergetende, zijn even vrolijk onder den glimlach van een voornaam persoonaadje als kinderen, die in gelukkiger omstandigheden verkeeren. En zonder twijfel zal de delver even vrolijk zijn welkom uitgalmen, alsof hij juist wist, waar hij het werkloon voor zijne "jongens" zal vinden op Zaturdag of hoe hij zijne doktorsrekening zal betalen, die ons vuil kamp vreeselijk lang heeft gemaakt.

In weerwil van zorg, droefheid en teleurstelling zal de delver het zijne bijdragen om ZExc. te verzekeren, dat wij blijde zijn hem te zien, en één gedeelte van het programma is er, waaraan hij niet weinig zijne krachten zal wijden. Wij bedoelen het "eskorte." Laat de delvers ZExc. toonen, op welke materialen hij kan vertrouwen bij zijne taak, om in deze streken een afzonderlijke provincie in het aanzijn te roepen, hoe volkomen geschikt wij zijn om voor ons zelven te zorgen, en hoe zeer wij voorzien zijn van die kracht, welke zoowel zelfvertrouwen als zelfbeheer te weeg brengt. De Diamantvelden kunnen een "eskorte" op de been brengen, ongeëvenaard in eenig ander gedeelte van Zuid Afrika, zoowel wat getalsterkte als wat natuurlijke kracht betreft. Indien de delvers niet zulk een "eskorte" op de been brengen, dan is dat een bewijs, dat wij tot niets anders geschikt zijn dan tot pruttelen, en dat de luidste schreeuwers altijd hun zin kunnen krijgen.

De nommers van *Diamond News*, welke Donderdag wegbleven, kwamen ons Zaturdag ter hand. Aan het nommer van den 10 dezer ontleenen wij de volgende berigten:

De uitwerking der jongste concessien aan de Delvers is nu reeds geweest, dat vele claims aan de New Rush, welke sedert eenigen tijd haast niets produceerden, eene rijke opbrengst leveren. Één heer verkreeg in drie dagen tijds tachtig karaat uit claims, waaruit hij maanden lang niets had ontvangen. Men noemt dozijnen van dergelijke voorbeelden op. De oorzaak is natuurlijk de moeite, welke de inboorlingen ondervinden om gestolen diamanten aan den man te brengen.

Eenige dames zijn onder directie van mejufvr. Gilfillan aan het sorteren voor de Episcopaalsche Kerk. Op één dag vonden zij diamanten ter waarde van £15.

Alweder heeft men bewijzen gevonden voor de meening, dat er in Zuid Afrika oude steden in het zand bedolven liggen. De heer D. Webster heeft nabij Bloemhof eenige wonderlijke stukken van oude gebouwen opgedolven, welke verondersteld worden te hebben behoord aan eene stad, die zich over twee mijlen uitstrekte.

De heer Klisser houdt zich op Dutoitspan onledig als diamantafslager.

De derde cricketpartij tusschen Natal en Kaapkolonie werd laatst gespeeld te New Rush. De partij duurde twee dagen en werd toch niet uitgespeeld. In de eerste innings maakte de Kaapkolonie 166 (waarvan "W. Heugh, not out" 88 leverde), en in de tweede 118 ("W. Heugh run out," 32). Natal speelde slechts één innings en maakte 116.

De Resultaten der Zitting.

Herhaalde malen uitgenoodigd zijnde om, ten behoeve der buiten wonende lezers van dit blad, een overzigt te geven van de vruchten der Parlements zitting van dit jaar, bedienden wij ons thans van den volgenden beknopten en zaakrijken arbeid, door onze goede zustercourant, de *Journal* ten deze verrigt:—

Daar de door het Parlement in 1872 aangenomen bills, aan welke de Gouverneur zijne goedkeuring gehecht heeft, in de *Gazette* verschenen zijn, bestaat de mogelijkheid, de werkzaamheden der sessie te overzien en in orde te schikken. Alles te zamen zijn vijf-en-twintig wetsontwerpen door de beide Huizen aangenomen, twee-en-twintig van welke nu afgekondigd zijn. De drie, die geen wet zullen worden, voor dat de Koningin ze bekrachtigd heeft, zijn de volgende: de bill op Verantwoordelijk Bestuur, die op het Invoerwezen en die op de Kustvaart. Een der klausulen van de bill op Verantwoordelijk Bestuur bepaalt uitdrukkelijk, dat de maatregel aan Harer Majesteits toestemming zal worden onderworpen, en de verhouding van de bill op het Invoerwezen en die op de Kustvaart, tot den handel van het Rijk, maakt het noodzakelijk, dat ook zij niet in werking komen zonder de Koninklijke vergunning.

Daar eene klassificatie der gepasseerde bills nuttig kan zijn, hebben wij die gerangschikt als volgt onder de algemeene hoofden van Staatkundig, Openbare Werken, Belastingen en Finantien, en Diversen.

STAATKUNDIG.

Verantwoordelijk Bestuur.—Het oogmerk van deze bill is om de parlementaire regering in deze kolonie te voltooijen, door de bewindslieden, die zitting in het Parlement hebben, ter verkiezing bevoegd te maken en door hun volledige magt van stemmen te geven. Zij voorziet in eene parlementaire regering van vijf ambtenaren,—een Kolonialen Secretaris, een Prokureur-generaal, een Thesaurier-generaal, een Secretaris voor Openbare Werken en een Secretaris voor aangelegenheden van Inlanders. De bill wendt niet voor, Parlementair of Verantwoordelijk Bestuur te omschrijven, maar heeft alleen ten doel, eene gelegenheid te verschaffen voor de invoering der gebruiken van dat stelsel.

De bill om Wodehouse tot een Kiesafdeeling te maken.—Door dezen maatregel is de fiskale afdeeling Wodehouse, onlangs gevormd uit gedeelten van de afdeelingen Aliwal Noord, Albert en Queen's Town, tevens tot eene kiesafdeeling gemaakt, met volle magt om twee leden naar het Lagerhuis af te vaardigen. De eerste verkiezing zal plaats hebben bij de eerstvolgende algemeene elektie in 1873.

OPENBARE WERKEN.

Aankoop van den Wellingtonschen Spoorweg.—Deze maatregel magtigt de Regering om op schuldbrieven eene leening aan te gaan van £780,000, ten einde van de Wellingtonsche Spoorwegmaatschappij al hare baten aan te koopen met inbegrip van de Kaapstad-Wellington linie, alsmede de schuldpligtigheid der kolonie jegens de Maatschappij van £30,000 per jaar gedurende twee-en-veertig jaren. De schuldbrieven zullen worden uitgegeven tegen vier-en-een half percent en afbetaald door middel van een delgingsfonds van een percent, toegepast op de jaarlijksche trekkingen. De inkomsten der kolonie zijn aansprakelijk voor den interest op de leening, maar de Subguarantie blijft als te voren bestaan, en de zuivere winsten der linie zullen het eigendom der kolonie zijn. Daar de algemeene omvang en aard van dezen maatregel grootelijks misverstaan wordt, zullen wij de eerste gelegenheid waarnemen voor een naauwkeurige toetsing van deszelfs bijzonderheden.

De Spoorweg naar Boschmansrivier.—Daar de Wetgeving bij resolutie en eerbiedig adres aan Zijne Excellentie het Gouvernement gemagtigd had om £100,000 te besteden aan het uitbreiden der Zwartkop-sektie van de Oostelijke hoofdlinie in de rigting van Boschmansrivier, is deze bill aangenomen en de Regering gemagtigd, om alle zoodanige landerijen en materialen te nemen en te houden, als mogen noodig zijn voor het aanleggen der gezegde linie. De magtiging is dezelfde, die aan de Wegcommissarissen gegeven is bij de wet om te voorzien in het beheer over de openbare wegen der kolonie.

De Spoorweg naar Worcester.—Het Gouvernement gemagtigd zijnde om £40,000 uit te geven tot het verlengen der Wellingtonsche linie naar Worcester, werd deze bill ontworpen voor het verleenen der noodige magtiging tot het nemen van land en materialen langs die route.

Aankoop en uitbreiding van den Telegraaf.—Deze bill heeft het tweeledig oogmerk van aankoop en uitbreiding. Voor eerstgemeld doel—het aankoopen der bestaande linien—is het Gouvernement geautoriseerd om op effekten of voortdurende jaargelden eene som op te nemen van niet meer dan £45,000. De aankoop echter zal voorafgegaan worden van eene inspektie en waardering der linien. Om den telegraaf naar de Diamantvelden te verlengen is de Regering gemagtigd, op gelijke wijze eene som te leenen van niet meer dan £25,000. Het kapitaal zal 5 percent interest dragen.

Het Droogdok aan Tafelbaai.—Deze wet dient om den Gouverneur te magtigen tot het opnemen eener som van niet meer dan £30,000 voor het maken van een droogdok in de haven van Tafelbaai, waartoe de Rijksregering beloofd heeft, eene gelijke som te zullen bijdragen. De vijf percents effekten voor het leenen dezer som uit te geven, zullen een eerste last zijn op de kaai- en kraanregten, dokregten, havengelden en entrepôthuur. De bill voorziet ook in het aflossen der dok schuldbrieven voor een bedrag van £49,000. De geheele interest van de dokleeningen wordt gevonden uit de dokinkomsten.

Brug over de Oranjerivier.—Deze bill magtigt den Gouvernenr om, met of zonder traktaat met den Oranje Vrijstaat, eene overeenkomst te sluiten met partikuliere personen of maatschappijen, die bereid zijn, bruggen over de Oranjerivier te slaan.

De zanden te Port Elizabeth.—Het doel van deze wet is om de haven van Port Elizabeth tegen de uitwerkselen van drijfzand te behoeden, door op straffe van boeten de praktijk tegen te gaan van de daaropgroeijende boomen, heesters, boschjes, en vezelwortelige planten, om te hakken, uit te trekken en van binnen een bepaalden omtrek weg te voeren. De verboden omtrek is begrensd ten oosten en zuiden door de zee, ten westen door Bushy Park, en sluit ten noorden in eenige gedeelten van de verdeelde plaats Buffelsfontein, het dorp en de gemeenteweide van Walmer, vroeger de plaats Nooitgedacht, en de plants Paapebeesjesfontein, in de afdeeling Port Elizabeth.

Afwijking van den Uitenhaagschen Spoorweg.—Deze bill verleent magting om van de Uitenhaagsche linie, als geauthoriseerd bij Wet No. 8 van 1871, eene geringe afwijking te maken.

BELASTING EN FINANTIEN.

Wijziging der Huisbelastingswet.—Deze bill doet de Huisbelasting voor nog een jaar voortduren, dat is tot 31 December 1873. Zij maakt eenige wijzigingen en bestemt de opbrengst der belasting voor het verminderen van tijdelijke leeningen. De eerste klausule herroept artikel 21 der oorspronkelijke wet, maar in alle andere opzigten blijft die wet in stand. Bij de tweede klausule worden alle huizen vrijgesteld, die in 't geheel negentig dagen onbewoond zijn geweest, gerekend van den 1sten Julij 1872 tot den 1sten Julij 1873, mits dat de eigenaar binnen zestig dagen na het verschijnen der belasting tegen de betaling objecteert. Eene gelijke vrijstelling is bepaald voor huizen, die sedert de laatste schatting hebben opgehouden te bestaan. De volgende klausule voorziet voor het schatten en belasten van eigendommen, na de algemeene schatting gebouwd, alsmede van huizen, die bij de algemeene schatting mogten zijn overgeslagen. De vierde klausule, ofschoon de schuldpligtigheid der eigenaars voor de belasting, die de huurders ingebreke gebleven zijn te betalen, bestendigende, ontheft hen van de kosten van iedere aktie, zoowel als van de vermeerdering der belasting of de boete, die het gevolg moge zijn van des huurders nalatigheid.

Wijziging van de Transportregten.—Volgens deze bill worden zekere kleine onkosten, vallende op den verkoop van onroerende goederen, als die betaald moeten worden door den kooper, buitengesloten van het bedrag, waarop transportregt moet worden betaald. De volgende zijn de uitgesloten charges:—(1). De kosten van opmeting van het eigendom, geschied vóór en ten dienste van de verkooping, en van iedere andere opmeting van het eigendom, die na de verkooping moge geschieden, en de kosten van alle kaarten en onderverdeelingen van het plan van het eigendom, tijdens de verkooping vertoond. (2) De post door den afslager in rekening gebragt voor de konditien der gezegde verkooping, niet te bovengaande 7s 6d per perceel. (3) De commissie van den afslager, die de verkooping gehouden heeft, niet te bovengaande £2 10s. per honderd pond op het bedrag, waarvoor het eigendom is toegeslagen. (4) De veilregten, op de gezegde verkooping te worden betaald. (5) Het daarop verschuldigde transportregt. (6) De kosten van alle akten, vereischt voor het transporteren van het gezegde eigendom, en van de hypothekaire akte, waar die voorkomt, en van alle benoodigde zegels. (7) Wat door de transportbezorgers en agenten wordt in rekening gebragt voor het effekteren van het transport. (8) De erfpacht, die aan het Gouvernement op het verkochte pand moge verschuldigd zijn. (9) De Erfpacht die op het pand moge verschuldigd zijn aan eenigerlei commissie, kerkeraad of ander ligchaam, ten dienste van kerk, onderwijs of liefdadige doeleinden, zijnde geene huur, verschuldigd of achterstallig ten tijde der verkooping.—Achterstallige erfpachtgelden zijn niet vrijgesteld. Alle andere bedragen of kostbare waarden, niet begrepen in de bovenstaande lijst van uitzonderingen, en die door den kooper op rekening van het gekochte aan den verkooper of iemand anders gegeven worden, worden beschouwd als een gedeelte van het bedrag, waarop transportregt moet worden betaald. De bill gaat vergezeld van twee schedulen, waarin de nieuwe vorm van deklaratie voor verkooper en kooper wordt omschreven.

De drie bills voor Uitgaven.—Wet No. 9 staat eene som toe van £428,830 14s. 10d. voor de dienst van dit jaar. Wet No. 24 zorgt voor de supplementaire Begrootingen, £14,980; en Wet No. 25 voor eene verdere som van £205,995 7s. 5d., makende een totaal van £649,106 2s. 3d.

Wet tot wijziging der consolidatie van de Openbare Schuld.—Deze wet geeft magtiging tot het veranderen van den interestkoers, betaalbaar op alle schuldbrieven, die volgens de wet tot consolidatie der openbare schuld, 1870, mogen worden uitgegeven. Artikel 2 luidt als volgt: "Op schuldbrieven, die mogen worden uitgegeven uit krachte van voornoemde wet, zal interest worden betaald naar eenen koers, niet te boven gaande 5 percent.

DIVERSEN.

Herroeping der Wet op Aanstekende Ziekten.—Deze is eenvoudig eene wet ter herroeping van bovengenoemden maatregel.

Verandering der grensscheidingen van Wodehouse.—Deze bill maakt, dat de grensscheidingen der fiskale afdeeling Wodehouse overeenkomen met die van het regtsdistrikt Wodehouse.

Opheffing der onbevoegdheid van Kafferlandsche Prokureurs en Ingeschreven Klerken.—Door deze bill worden zij, die vóór de aanhechting prokureurs waren van het Hoog Geregtshof in Britsch Kafferland, en bij de aanhechting zijn toegelaten als prokureurs in de Oostelijke distrikten, bevoegd verklaard om te worden geënrolleerd als prokureurs bij het Hoog Geregtshof der kolonie, zonder betaling van leges of kosten.

Swellendamsche Leening.—Deze bill dient om Swellendam in staat te stellen, geld te leenen voor municipale verbeteringen.

Gestrande en Gezonken Schepen.—Deze bill wijzigt Ordonnantie No. 1 van 1847 en maakt voorziening voor het spoediger en meer doeltreffend wegruimen van in de havens der kolonie gestrande schepen.

Het Dok in Tafelbaai—Deze is een maatregel, makende voorziening voor het beheer van het Dok in Tafelbaai en omschrijvende den werkkring der Havencommissie.

Het Invoerwezen.—Deze bill, die voorziening maakt voor het beter beheer van het Invoerwezen der kolonie, beslaat zeven-en-twintig bladzijden en is dus te uitvoerig zelfs voor het meest beknopte overzigt. Zij is een der maatregelen, die voor de goedkeuring van Hare Majesteit zijn gereserveerd.

De Kustvaartwet.—Deze maatregel regelt de kustvaart der kolonie. Ook deze moet aan Harer Majesteits goedkeuring onderworpen worden.

Uitlevering van Misdadigers.—Het oogmerk van deze Wet is, om het inhechtenisnemen te bevorderen van zekere misdadigers, die naar deze kolonie ontweken zijn uit de territorien of het grondgebied van de Zuid-Afrikaansche Republiek en den Oranje Vrijstaat.

Voortduur van de Wet op de Hoofdwegen.—Deze bill dient om de wet om te voorzien in het aanleggen en onderhouden der Hoofdwegen van de kolonie te doen voortduren tot het einde van 1873.

STELLENBOSCH.

THEOLOGISCHE KWEEKSCHOOL.

Laatstleden Vrijdag avond eindigde Prof. Noble eene reeks van een twaalftal voorlezingen over de Astronomie en Geologie, waarmede hij, op aandrang der curatoren van het Theol. Seminarium, ten behoeve der studenten, ongeveer drie maanden geleden een aanvang gemaakt had.

Men herinnere zich, dat de behoefte aan eenen derden professor aan het Seminarie alhier, en wel uitsluitend in de natuurkundige wetenschappen, reeds lang werd gevoeld

Door de aanstelling van zoodanigen persoon zou voor de studenten de weg worden geopend om zich vrijer, dan het tot nog toe het geval was, op het gebied der natuurkunde te bewegen.

Dit onderwerp kwam reeds meer dan eens ter sprake op de synodale vergaderingen, maar daar er tot dit zoo belangrijk doel de noodige fondsen ontbraken, trachtte men eenen anderen weg in te slaan, ten einde voor deze zoo even genoemde behoefte voorziening te maken.

Het algemeen gevoelen was, dat het in den tegenwoordigen toestand van zaken verkieslijker zijn zou, een' lector voor den tijd van drie of zes maanden ieder jaar te benoemen. Maar ook hiertoe waren de fondsen ontoereikend. De behoefte, waarin alsnog geene voorziening gemaakt was, werd steeds door de curatoren, de professoren en verscheidene leeraren onzer kerk opgemerkt, en, wat meer zegt, door de studenten gevoeld. Het voorstel van den Predikant van Montagu, gedaan op de vergadering van den Ring van Swellendam, l.l. te Riversdale gehouden (welk voorstel met eene groote meerderheid is aangenomen), is ons allen nog versch in het geheugen. Welligt heeft de wensch, door de leden dezes Rings, bij gelegenheid dier vergadering geuit, er toe bijgedragen, dat de curatoren al spoedig een plan beraamden om, zoo ver de fondsen het toelieten, iets met betrekking tot deze zaak te doen. Hoe het zij, £30 werd door hen tot dat einde afgezonderd, en dadelijk werd naar een geschikt persoon uitgezien om, zoo als reeds gemeld is, met de voorlezingen over de genoemde onderwerpen een begin te maken.—Prof. Noble was de gekozene en liet zich, in weerwil van zijne vele bezigheden, tot het werk bewegen.—Daar er echter wat meer gelds, én voor onkosten én voor de betaling van des Professors diensten, vereischt werd, was men genoodzaakt, het publiek ook toegang tot de voorlezingen te verleenen, ten einde uit de opbrengst der toegangkaartjes, de kosten, enz. te kunnen bestrijden.—Dit bragt den Prof. in eene ietwat moeijelijke positie, daar hij zich om deze reden naar een gemengd gehoor te schikken had, doch zij het (dat hij echter niet behoeft) hem ter eere gezegd, hij kweet zich steeds van zijne taak op de voor allen aangenaamste wijze.

Of nu deze voorlezingen beantwoorden zullen aan het doel, dat men zich gesteld heeft?—Of het niet wenschelijk is, dat men meer op wetenschappelijke wijze trachten zal, om de schijnbare tegenstrijdigheden, die de Astronomie en vooral de Geologie (die slechts eene betrekkelijk hedendaagsche wetenschap is) hebben aan het licht gebragt, met de voorstelling des Bijbels te vergelijken en in overeenstemming te brengen?—Dat alles laat ik aan meer bevoegde beoordeelaars over. De studenten mogen zich verheugen, dat voor hen thans de weg geopend is, om ook in deze rigting hun verstand te verrijken met de kennis van die dingen, die vooral in onzen tijd onontbeerlijk zijn tot hunne vorming.—Wij nemen (in hunnen naam) voor ditmaal afscheid, met onzen dank toe brengen aan allen, die hiertoe hebben bijgedragen.—*Correspondent.*

De Weglocomotief.

Der Malmesburijsche Stoomtransportmaatschappij zijn per jongste mail eenige dokumenten toegezonden omtrent de werking der weglocomotieven, welke ons goedgunstig ter publicatie zijn overhandigd en die wij volgaarne hier opnemen. Het eerste, dat wij laten volgen, is een uittreksel uit een brief van den heer Thomson, dat luidt als volgt:—

Wat betreft opinien, rakende de werking der Weglocomotieven, merk ik enkel aan, dat opinies veel overvloediger zijn dan feiten. Ik heb de correspondentie gezien met de Directie van de Graaff-Reinetsche Stoomtransportmaatschappij, waarvan gij gewaagt. Het blijkt, dat de agent in dit land, in plaats van behoorlijke stappen te nemen om zich te vergewissen van de feiten der zaak, het gevoelen inwon van een teleurgesteld fabrikant, die een weglocomotief had gebouwd, die geene satisfactie gaf en de oorzaak was van eenige twisten. De fabrikanten wilden de schuld dezer twisten werpen op de Weg-toome s, terwijl, naar mijn oordeel, de schuld enkel op de fabrikanten rustte, daar zij de locomotieven veel te zwaar hadden gemaakt. Sommige derzelve waren de helft zwaarder dan het overeengekomen gewigt, en gevolgelijk beantwoordden zij zeer slecht. Verder verneem ik, dat de agent in dit land zelfs de voorstellingen van den teleurgestelden fabrikant zeer overdreven heeft teruggegeven, doch ik geloof, dat gij, wanneer gij uwen wegstoomer ontvangt, zult bevinden, dat de Graaff-Reinetsche maatschappij niet geraden handelde, met de onderneming te laten varen. Uwe Weglocomotief zal binnen drie maanden van heden kunnen verscheept worden.

Edenburg, Junij 24, 1872.

Vervolgens nemen wij op "Een staat, de bijzonderheden inhoudende van eene reis, gedaan door een Weglocomotief van 8 paardenkrachten van Glen Art, Arklow, naar Dublin, op 14 Mei, en van Dublin naar Glen Art, op 17 Mei 1872":—

VAN GLEN ART

vertrokken 's morgens ten 5u. 15m, aangekomen te Dublin ten 4 ure p.m. Tijd op weg, 10 uur 45 minuten. Oponthoud voor ontbijt en middagmaal en het verkrijgen van water, 3 uur 15 minuten. Netto reistijd 6 uur 30 minuten. Afstand afgelegd 60 mijlen. Snelheid, $9\frac{1}{4}$ mijl per uur.

Vracht.—Huisraad, 5 ton; 2 wagens, wegende 1 ton 15 cwt. ieder of 3 ton 10 cwt. te zamen; steenkool 2 ton. Totaal gewigt van de vracht, wagens ingesloten, 10 ton 10 cwt. Totaal gewigt van den trein, locomotief inbegrepen 19 ton 10 cwt.

VAN DUBLIN NAAR GLEN ART

vertrokken 's morgens ten 3u. 15m. aangekomen te Glen Art. te 4u. 30m. p.m. Tijd op weg, 13 uur 15 minuten. Oponthoud voor ververschingen en water 2 uur 45 minuten, netto reistijd 10 uur 30 minuten. Snelheid $5\frac{3}{4}$ mijl per uur.

Vracht,—Steenpletter, 10 ton, steenkool 2 ton, vat olie en hout en ijzer 2 ton. Totaal 14 ton. Totaal gewigt van vracht, wagens inbegrepen, 17 ton 10 cwt. Totaal gewigt van trein, locomotief inbegrepen 25 ton 10 cwt.

Ten laatste nemen wij op den volgenden brief uit de *Times* van 27 Mei laatstl:—

Mijnheer,—Ik heb met groote belangstelling gelezen den brief van "Locomotive" in de *Times* van Maandag, de noodzakelijkheid aanwijzende van een ruimer gebruik der Trekmachines op ordinaire wegen en de herroeping voorstaande van sommige der regulatien, welke thans de ontwikkeling van dit vervoermiddel in den weg staan. Daar ik meer dan drie jaar lang een Wegstoomer geregeld heb gebruikt, zal mijne ondervinding welligt eenig licht kunnen werpen op de door "Locomotive" besproken punten.

Mijn Wegstoomer, gemaakt door den heer R. W. Thomson, van Edinburgh, en voorzien van zijne gepatenteerde gomelastieken wielbekleedsels, loopt geregeld van deze stad en mijne korenmolens aan de Don, drie mijlen ver van de stad. De machine moet twee mijlen ver loopen door naauwe straten en vervolgens over eene mijl van een smallen kronkelenden buitenweg, waar de helling soms een op tien is. Tot een jaar geleden was de helling omtrent een op acht gedurende een afstand van bijna 200 treden, met een zeer lastigen draai in het midden van dat gedeelte des wegs. Het totale gewigt dat door den Wegstoomer werd getrokken (het gewigt van den stoomer zelven uitgesloten) is 15 ton, welk, gewigt gemakkelijk op 20 ton kon gebragt worden, ware de helling hier en daar niet zoo zwaar. Het getal togten van drie mijlen ieder is van vier tot zes per dag, naar omstandigheden, en zelfs met zes togten is het werk ten 2, ure 's middags afgedaan. Zoo veel mogelijk werd gelet op geregeldheid in den tijd van vertrek, en ook werd groote zorg besteed om ongelukken en billijke redenen tot klagten van het publiek te voorkomen. Het is mij aangenaam te kunnen zeggen, dat er in drie jaren niet een ongeluk heeft plaatsgevonden en ik van geene ernstige klagte heb gehoord. De paarden werden weldra gewoon aan den stoomer, en zoodra er de minste moeijelijkheid ontstaat houdt de stoomer dadelijk halt en wordt het paard voorbijgeleid. De roode vlag, welke ten doel heeft het publiek van de nadering des treins te verwittigen, is eene groote fout, daar de stoomer, met uitzondering van op zeer kronkelende wegen, lang vóór de vlag wordt gezien. Bovendien verschrikt de roode vlag schichtige paarden veel meer dan de trein zelf en verhindert den knaap voorts beide zijne handen te gebruiken, waarmede hij veel meer nut zou kunnen doen dan met de vlag te zwaaijen. De wagens zijn altoos onder het opzigt van een man, die des vereischt in gevallen van schichtige paarden kan hulp bieden. Wij hebben opgemerkt, dat de meeste moeite wordt gegeven door oude paarden, precies dezelfde als lawaai maken bij spoorwegstaties, wanneer zij van buiten worden gebragt. Jonge paarden, die gewoon waren aan treinen en locomotieven, geven na een of twee ontmoetingen volstrekt geene moeite.

Wat spoed betreft, die moet in steden geregeld worden naar de drukte van het vervoer en het oponthoud om het publiek te gerieven; doch op lange afstanden en buitenwegen, waar men weinige rijtuigen aantreft, schijnt er geene reden te zijn, waarom men niet een spoed van 7 of 8 mijlen per uur zou veroorloven. Voor zware vrachten is groote spoed niet noodzakelijk of economisch; doch men kan gerust grootere vrijheid laten, daar elke eigenaar van een trekmachine gaarne op gedeen voet met het publiek zal willen blijven.

Ik voeg hierbij, dat mijn locomotief 2696 togten van 3 mijlen ieder heeft afgelegd, en dus 8000 mijlen gereisd en 40,000 ton aan gewigt heeft vervoerd. Op feestdagen heeft de stoomer omtrent 150 mannen, vrouwen en kinderen, gezeten op vijf spoorwegwagens, naar buiten vervoerd, en wel met een spoed, naar ik vrees, ver boven den bij den wet veroorloofden.

Ik ben, enz.,
JOHN H. WHITE.

Aberdeen, Mei 22, 1872.

CORRESPONDENTIE.

ANTI-VRIJMETSELARIJ.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—Ik neem de vrijheid om door middel van uw blad den schrijver J. H. R. te bedanken voor het stuk, ons medegedeeld over de "Vrijmetselarij." Hij zal wel doen, om ons van tijd tot tijd het een en ander over dat geheim genootschap mede te deelen. Ik geloof, dat ook vele Vrijmetselaren behoefte hebben aan meerdere kennis van den aard en de strekking van hun genootschap.—Ik ben,

EEN VRIEND VAN LICHT.

BEGRAFENISFORMULIER.

Augustus, 1872.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—Ik neem de vrijheid om, door middel van uw blad, aan de commissie, door de jongste Synode aangesteld, om een Begrafenisformulier te vervaardigen, te vragen, waar en wanneer het formulier verkrijgbaar zal zijn voor het publiek. Velen verlangen er naar, en het is wenschelijk dat het, zonder langer uitstel, vooral waar geen predikant bereikt kan worden, in gebruik gebragt worde.

Ik ben, enz.,

EEN LIDMAAT.

ZONDAGSCHOLEN.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—Met veel genoegen heb ik opgemerkt dat, in den jongsten tijd, veel belang wordt gesteld in de Zondagscholen onzer kerk in de Kaapstad. De Nieuwe Kerk echter is voor vele kinderen zeer ongelegen, daar vele kinderen zoo ver moeten wandelen, om dezelve te bereiken. Zou het dan niet goed zijn, om ook eene school in de Groote Kerk of in de Consisteriekamer daarvan te houden? Is het ook niet wenschelijk, dat er meer onderwijs in het Engelsch gegeven werd, vooral aan kinderen, die geen of zeer weinig Hollandsch verstaan? Men kon ook enkele malen eene kinderpreek in het Engelsch houden, daar ik weet, dat sommige kinderen eene preek, in het Hollandsch gehouden, niet naar wensch verstaan kunnen? Door deze regelen eene plaats in uw blad te geven, zult gij verpligten

EEN GROOTVADER.

Gemengde Berigten.

LIVINGSTONE EN STANLEY.

Men heeft den spot gedreven met de expeditie van den heer Stanley—zegt een Hollandsch blad.—Een dagblad-correspondent zou Livingstone gaan opsporen in 't hartje der Afrikaansche binnenlanden!—'t Was een Yankee bluf—meende men.—Intusschen heeft ditmaal de Yankee de daad aan het woord gepaard en Engeland beschaamd. De gezant van de *New-York Herald* heeft getoond, een man te zijn van buitengewone volharding en moed. Wie zal dit loochenen, die 't verhaal leest van zijn tocht van Zanzibar naar Ujiji?—Ziehier een korte schets van Stanley's wedervaren, gelijk hij dat zelf mededeelt:

Een goed jaar geleden, vertrok Stanley aan het hoofd van een aanzienlijke karavaan, door hem zelven zaamgesteld, uit Zanzibar naar Unyanyembe. Van daar moest hij verder doordringen tot Ujiji, 't dorp, aan den oostelijken oever van het meer Tanganyika gelegen, waar dr. Livingstone gezegd werd te vertoeven. Om daar te komen, was echter niet gemakkelijk. De natuurlijke hindernissen waren talrijk en ernstig genoeg;—maar bovendien moesten nog andere zwarigheden oprijzen. Mirambo, Souverein van Ujowa, vond reden tot verbolgenheid op den Amerikaan en weigerde hem doortocht over zijn gebied. Deze weigering was zoo goed als eene oorlogsverklaring. Stanley vatte haar ten minste als zoodanig op. Hij sloot een verbond met de vijanden van den Neger-koning en opende de campagne.—In 't eerst was de dappere correspondent met zijne Arabieren overwinnaar. Doch toen een felle koorts hem op 't ziekbed geworpen had, keerde de krijgskans tegen de zijnen. Een welovertegde coup verschafte aan Mirambo een beslissende zegepraal—waarvan het gevolg was, dat Stanley's ontmoedigde bondgenooten hem in den steek lieten. 't Scheelde weinig, of de geheele expeditie ware mislukt. Reeds rukte de zegevierende Mirambo op Unyanyembe aan. Alles scheen verloren!—Gelukkig was Stanley inmiddels hersteld. Hij slaagt er in, een honderdvijftigtal zijner manschappen te herzamelen. Unyanyembe wordt gebarricadeerd, de Amerikaansche vlag geheschen—kortom, zulk een vertoon van tegenweer gemaakt, dat Mirambo geen beleg durft wagen, en onverrichter zake den terugmarsch aanvaardt.—Stanley had nu genoeg van Afrikaansche guerillas. Hij verkoos dus Ujiji te bereiken langs een meer noordelijken weg—bezijden 't grondgebied van den ongastvrijen Mirambo. Te vergeefs trachtten de Arabieren hem van dit voornemen af te schrikken, door hem te verzekeren dat die noordelijke weg een onmogelijkheid was. Hij was besloten te gaan—en hij ging.—Slechts een zeer klein gevolg liet zich overhalen om hem op de gevaarvolle route te vergezellen. Honderden mijlen had hij door te trekken van een wildernis, die den Arabieren zelven geheel onbekend was: blootgesteld aan de roofzucht en verraderlijke aanvallen van nimmer bezochte stammen.—Aan al die gevaren deden zijn moed en beleid hem ontsnappen. Hij trok voort—totdat hij na een langen, onbeschrijflijk vermoeijen en tocht, op den 3den November Ujiji en de wateren van Tanganyika vóór zich zag.—Al dadelijk mocht hij toen het loon plukken van zijn kloek bedrijf. Te midden der menigte, die uitgeloopen was om van zijn intocht getuige te wezen, bespeurde hij een bleek man, met grijzen baard—in wien hij zonder aarzelen den langverloren reiziger herkende. Reeds stond hij op 't punt om, naar Europeesch gebruik, den doctor te omhelzen. Doch zulk een uiting van gevoel zou in de oogen der inboorlingen 't decorum geschonden hebben. Kalm en deftig trad hij dus nader met de vormelijke vraag:—"dr. Livingstone? meen ik." Waarop de doctor glimlagchend antwoordde:—"Ja"

Dr. Livingstone was volmaakt gezond. Hij bewoog zich te Ujiji geheel vrij, en was vol lust en moed. 't Laat zich denken, met wat belangstelling hij het nieuws van de groote gebeurtenissen in Europa moet hebben aangehoord. Van zijnen kant kon hij aan Stanley 't resultaat zijner ontdekkingstochten mededeelen, en tevens verklaren, hoe het gerucht van zijn dood in omloop gekomen was. 't Was uitgestrooid door inlanders, die tot zijn gevolg behoord, doch hem op een gevaarvol oogenblik verlaten hadden

Omtrent den wetenschappelijken uitslag van Livingstone's omzwervingen, voor zoover bekend, hebben wij reeds 't een en ander gemeld. Livingstone meent de bronnen van den Nijl gevonden te hebben bezuiden 't meer Tanganyika, op ongeveer 11 Z.Br. Om tot volkomen zekerheid dienaangaande te geraken en zijn grootsche taak in 't binnenland van Afrika te voltooijen, zijn evenwel nog eenige tochten noodig, die hij rekent dat hem 16 of 18 maanden zullen bezighouden.

Uit vrijen wil bleef dus de reiziger te Ujiji:—terwijl Stanley—na eenige maanden met hem gesleten, en o. a. 't noordelijk uiteinde van het meer Tanganyika met hem bezocht te hebben—terug is gekeerd naar de beschaafde wereld—om deze te verblijden met den schat van papieren, dien dr. Livingstone hem meegaf, en waarmede hij een poos geleden goed en wel te Zanzibar arriveerde.

DE GOEDE NIEUWE TIJD.

De *Times* verkeert in een bui van optimisme. 't Rijke, machtige city-blad betuigt zijn tevredenheid over de eeuw waarin we leven. Het somt aldus de teekenen van nationale welvaart (in Engeland) op:

Zie, hoe rijk de hoogere klassen zijn,—"the upper million." Nimmer was Londen zóó opgepropt met bewoners en bezoekers, die met elkander wedijveren om alles te koopen tot elken prijs. De openbare auctiën mogen 't o. a. bewijzen—waar vijftig schilderijen dagelijks de waarde opbrengen van even zooveel acres goeden bouwgrond, en een paar theekopjes betaald wordt met een paar honderd guinjes. De openbare inschrijvingen bewijzen 't —die duizenden en duizenden p. st. opleveren voor allerhande liefdadige doeleinden in alle landen onder de zon.—Een sport lager op de maatschappelijke ladder stapelt de koopman, de winkelier, kapitaal op kapitaal. Zie, welk een vraag naar alle artikelen; welke prijzen er gemaakt worden. Voor elke onderneming wordt geld gevonden: geld in overvloed. Zwaar, als de belastingen vooral op den middenstand drukken, worden ze zóó gemakkelijk geheven, dat 't is alsof de lieden er zich niet om bekommeren.—Nog lager, zien we de arbeidende klassen meer-en-meer hun deel bekomen van 't vette der aarde. 't Stijgen van de loonen is algemeen;—winsten, die vroeger patroons of aandeelhouders voor zich hielden, worden thans genoten door geëmploijeerden en werklieden.—Komen we eindelijk aan de onderste trede, dan bespeuren we 't pauperisme merkbaar afnemend, 't aantal armen en behoeftigen veel geringer dan ooit.—Nog zijn de goederen dezer wereld zeer ongelijk verdeeld. Sommige lieden bezitten meer dan andere;—en dit zal wel zoo blijven tot 't einde van de wereld. Maar onjuist is 't te beweren, dat, terwijl een deel van de natie gerezen is, een ander deel gedaald zou wezen. Indien wij inderdaad—gelijk de schrijver van *Sibyl* vijf-en-twintig jaren geleden verzekerde—twee natiën vormen, de Rijken en de Armen—dan laat 't zich toch niet loochenen, dat de rijke natie verreweg de talrijkste in. Rijkdom—in den zin van middelen tot 't verschaffen van meerder of minder levensgenot—is 't deel van een overgroote helft. Er is geen klasse, die niet beter af is dan ze placht te zijn; geen klasse, die niet gerezen is. Vragen we dus, of Engeland thans zijn inwoners beter onderhoudt dan vijftig jaar geleden—zoo is 't antwoord: Ja. En, wat ook iets zeggen wil, al vergeet men 't te vaak: Het onderhoudt er tweemalen meer. In 1821 bedroeg de bevolking van Engeland en Wales 12,000,000. In 1871 beliep ze bijna 23,000,000. Binnen de naauwe grenzen van dit eiland, na's echts een halve eeuw, dus twee monden vóór één. Toch worden ze alle gevuld—voor 't meerendeel beter dan vroeger. Hoevele van de nakomelingen der werklieden en kleine winkeliers van 1821 bekleeden thans een hoogere positie in de maatschappij, dan hun grootouders!

Binnen weinige weken—zóó vervolgt de *Times* blijkbaar zich de handen wrijvende bij 't heerlijk vooruitzicht—binnen weinige weken zal de vacantie zijn aangebroken: de tijd van reizen, touren, jagen, visschen, zalig nietsdoen in boschrijke dreven of zonnig duin. Welke klasse maakt eene uitzondering? Welke klasse blijft te huis?—Een "residu" moet natuurlijk op de zaken blijven passen;—maar 't is een atoompje, vergeleken met de massa die uitvliegt. Niemand is uitgesloten van dat genot. Een kleine winkelier kan thans evenveel van de wereld te zien krijgen, als twintig jaar geleden een kleine grondbezitter. Daarvoor hebben we de spoorwegen te danken.—Ook in andere opzichten zien we elke lagere klasse als ware 't op de hielen treden van elke hoogere—en dat zonder veel botsing of jalousie. Zoo we dan tot Democratie naderen—welnu, 't maatschappelijk waterpas schijnt niet door daling van 't hoogere, maar door rijzing van 't lagere, tot stand te zullen komen. Geen klasse heeft iets verloren—of 't moest zijn het monopolie van genot. Wat eertijds voor enkelen was weggelegd, is thans bereikbaar voor zeer velen. Want 't geld verschaft alle dingen;—en geld is tegenwoordig ter beschikking van millioenen—in stede van duizenden—met alle denkbare hulpmiddelen tot gemakkelijke circulatie. Dit niet alleen. Niet alleen hebben veel meer personen goudstukken in den zak;—maar voor die goudstukken kunnen zij zich veel meer genot koopen dan voorheen. De waarde van 't geld is in theorie wel verminderd. In de practijk echter, hebben honderd oorzaken 't tegenovergestelde resultaat teweeggebracht, en kan men meer met zijn specie gedaan krijgen, dan in "den goeden ouden tijd."

Over 't geheel—aldus besluit 't city-blad zijn overzicht—zal de tegenwoordige toestand van onze maatschappij een Franschen Socialist niet kunnen bevredigen. Maar we be wijfelen 't ten sterkste, of de Fransche Socialist ons ooit een hemel op aarde zal kunnen bereiden.

Intusschen komt 't ietwat vreemd voor, zulk een blijmoedigen toon te hooren aanslaan door een blad, dat ongeveer wekelijks gevallen mee te deelen heeft van "*death from want of proper food*," of "*death from starvation*," in 't hartje van Londen. De zwarte keerzijde van de medalje te doen zien, zou gewis niet moeijelijk wezen. Om slechts op één punt te wijzen:—Zou men niet wanen, dat in den nazomer geheel 't Britsche volk te zoeken zou zijn langs den Rijn, in Zwitserland, of aan 't Lago Maggiore? Wie zou de stumpers willen tellen, die 't thuisblijvend "residu" of 't hokvast "atoompje" uitmaken—!

Open Brief

AAN

DE HANOVERSCHE GEMEENTE.

Pretoria, Z. A. Republiek,
10 Juli 1872.

Geliefde Vrienden,—In dat onvergetelijk uur, waarin God ons naar zijn wijzen raad van elkander scheidde, en waaraan ik altoos met diepen weemoed zal blijven gedenken, hebt gij nog voor het laatst door uwe beproefde vriendschap en liefde eene heilige aanspraak op mijn hart verworven. Onder de bittere tranen van diepe zielesmart, waarin het gevoel dat zich aanbiddend boog onder Gods heiligen wil zich uitte, hebt gij mij, nevens een tastbaar bewijs van uwe toegenegenheid, een troost toegesproken, die mij uitermate heeft versterkt. Ik kan mijzelven dan ook niet langer weerhouden van, door dit openlijk schrijven, nu er meer kalmte in mijn hart is gekomen, mijn gevoel van dank uit te spreken. Hoe smartelijk mij een terugblik op die treurige dagen van scheiden en afscheid-nemen dan ook zijn mag, wensch ik mij in den geest nogmaals in uw midden te verplaatsen en u als met een warmen handdruk dank te zeggen voor uwe liefdegaven niet alleen en het hartelijk woord van afscheid, mij in het adres bij mijn vertrek uit uw midden toegesproken, maar ook voor al de menigvuldige bewijzen van vriendschap, achting en trouw, mij gedurende dertien jaren in mijn persoon, huisgezin en dienstwerk bewezen.

Het is niet noodig u te verzekeren dat ik uw afscheids-adres bij herhaling met een onuitsprekelijk gevoel heb gelezen. Gij, die mij zoolang van nabij hebt gekend, die onder goed en kwaad gerucht, onder voor- en tegenspoed, zulk een nauwen omgang met mij hebt gehad en weet hoe innig ik aan u verbonden ben, kunt dit gevoel u licht voorstellen. Noch behoef ik u te zeggen welk een diepe smart er steeds op den bodem mijner ziele lag onder al de snelle wisseling van levenstoestanden, welke de laatste weken hebben teweeg gebracht. In de feestzaal, aan het feestmaal, mij door nieuwe vrienden bereid; te midden van nieuwe toestanden, drukke werkzaamheden of feestelijkheden, kon ik niet vergeten hoevele trouwe harten van oud en jong, van arm en rijk, er treurende waren in die dierbare gemeente, waarin ik onder Gods zegen onvergetelijke dagen heb doorgebracht, en welk eene diepe wonde de lotsbeschikking Gods in uwe zielen zoowel als in de mijne had geslagen. Telkenmale dacht ik aan de lijdenden onder u, de matte grijsaards, de teedere jeugd, die ik zoo menigmaal mogt vertroosten, leiden en schragen en die ik altoos heb liefgehad. Telkenmale dacht ik aan de vele gezellige uren, met u onder den zegen des hemels gesleten, en aan die heilige oogenblikken, waarin wij, onder leed en smart, elkander mogten sterken in het geloof.

Het is mij, geliefde vrienden, niet mogelijk naar wensch op uw afscheids-adres te antwoorden. Veel is er door u in uitgedrukt, wat ik mij niet toeeigenen mag en wat ik moet toeschrijven aan de warmte van een treurig gevoel en eene innige liefde, welke u mijne zwakke pogingen en geringe diensten te hoog deed schatten en geheel deed zwijgen van zoo veel waarvoor ik u verschooning moet vragen. Dit alleen mag ik mij met allen ootmoed toeeigenen, namelijk, dat het altijd mijn streven onder u is geweest om Gods wil te doen, naar mijn geweten te handelen en mijn plicht te volbrengen. Dat ik hierin niet immer slaagde, weet gij zoowel als ik. Dat ik als lid der maatschappij altijd uwe achting mocht ondervinden en in vriendschappelijken omgang met u verkeeren; dat ik als huisvriend steeds uwe smarten en vreugden mocht deelen,—daartoe hadt gij mij den weg gebaand.

Wat ik onder u geworden en geweest ben, heb ik nevens God u te danken. In dagen van rouw en smart, toen mijne woning door den dood werd bezocht, en mij en mijne vrouw ons eenig geliefd kind ontnomen werd, of toen krankheid ons op het ziekbed neerlegde, of laster en miskenning ons in onze woning niet spaarden, hebt gij, trouwe vrienden, niet geschroomd medelijden te hebben met mijne verdrukking, mijne smaadheid te dragen en mij zoo geleerd de wet van onzen grooten meester te vervullen: "draagt elkanders lasten;" hebt gij door uw voorbeeld getoond hoe ware liefde en vriendschap, hoe ware menschelijkheid in hare verhevene waarde te kennen en te beoefenen. Daarvan getuigen zoo vele bewijzen uwer toegenegenheid gedurende al de jaren van storm en beroering, welke ik onder u heb doorgebracht, en leggen ook nog de laatste blijken uwer vriendschap een luide getuigenis af. Immers, hoe onmisbaar gij, volgens uwe eigene woorden, mij ook achttet, hoe innig gij aan mij verbonden waart, hoe sterk een band de herinnering van zoo vele jaren tusschen u en mij, tusschen uwe kinderen en mijne kinderen, ook had gelegd, zijt gij toch tot het laatste toe getrouw gebleven aan dat verheven beginsel, waardoor gij mij zoo menigmaal hebt bemoedigd; namelijk, het beginsel van vrijheid des gewetens, dat ik getracht heb onder u te versterken en waardoor wij dikwerf bewaard zijn gebleven van elkander in den weg te staan bij het volbrengen van plicht en roeping.

Toen de roepstem onzer broederen aan deze zijde der Vaalrivier mij in den moeielijken tweestrijd plaatste, die mij zooveel kommer des harten heeft gebaard, hebt gij, hoe pijnlijk ook voor u, mij met goote edelmoedigheid vrij gelaten om den weg van plicht te volgen. Gij hebt mij vrijwillig laten heengaan en mij alzoo veel smart bespaard. Waar dus eigenbelang of kleingeestigheid met wrevelachtige ontevredenheid mij zou hebben veroordeeld, hebt gij mij gezegend en het harte gesterkt. Waar liefdeloosheid of zelfverheffing den stap door mij genomen zou hebben verklaard voor ontrouw of ijdele eerzucht, hebt gij mij met billijke beoordeeling van zaken aangemoedigd Gods wil niet te wederstaan. Ontvangt, mijne vrienden, voor die grootheid van ziel, voor dien edelen zin mijn oprechten dank. Gij weet niet hoe gelukkig gij mij daardoor hebt gemaakt. Te mogen terugdenken aan u allen met volle vrijmoedigheid, te mogen weten dat er onder u geen enkel hart is dat mij veroordeelt, maar dat ik in den door mij genomen stap uwe volkomen goedkeuring wegdrag, is mij een onuitsprekelijk genot. Moge God, die God, die ons nooit heeft verlaten, zelfs in de donkerste dagen, en voor Wiens genadetroon ik u zoo menigmaal mocht voorgaan in de belijdenis onzer zonde en in dankbare aanbidding, u allen ruimschoots vergelden voor hetgeen gij ook in deze dagen aan mij hebt gedaan.

Ik weet het, mijn heengaan uit een heiligen werkkring, mijn verlaten van eene even verheven als eervolle betrekking, die ik altijd zal blijven eeren en liefhebben, zal voor velen, die in uwe droefheid vreugde scheppen, eene oorzaak van blijdschap zijn. Velen, wien het heil van ons volk nooit brandend op het hart lag, zullen het vreemd en lichtzinnig vinden, niet weinigen zullen daaruit aanleiding nemen de heerlijke zaak der vrijheid te bestrijden; ja zelfs is het mogelijk dat er enkelen onder u zijn, die mijne drijfveeren niet recht kennen en mijn heengaan slechts uit verdraagzaamheid hebben geduld. Dat sommigen het afkeuren zullen, ben ik mij wel bewust; dat anderen, en daaronder vooral diegenen, die weleer luide riepen dat ik in de kerk niet mocht blijven—dat anderen, zeg ik, nog verder zullen gaan en mij nu veroordeelen over een stap dien zij zelven mij hebben aangeraden, is licht verklaarbaar, wanneer men den geest in rekening brengt die de zoodanigen bezielt.

Ik heb voorzeker geen gering aandeel gehad in de kerkelijke beweging der laatste jaren, en daarom vooral acht ik het noodig eenigszins breedvoerig de redenen op te sommen, die mij tot den genomen stap hebben bewogen. Allereerst moet ik verklaren, dat ik in de verste verte niet denk, dat ik mijne taak in de christelijke kerk heb volbracht. Integendeel weet ik maar al te wel, dat er nog oneindig veel onverricht is gebleven. Ons werk als dienaren van Jezus is nog in lange niet afgedaan, onze strijd nog niet volstreden. Ja zelfs durf ik zeggen dat wij er nog nauwelijks mede begonnen zijn. Wat al zonde toch, wat al bijgeloof, wat al verkeerde begrippen en gebrek aan een waarachtig christelijk karakter zijn er niet nog bij ons! Hoe ver is onze maatschappij er nog van daan om den geest van Jezus in hare handelingen te toonen, en hoe zit zij nog onder ons te treuren, die hemelsche bruid, die de aarde gelukkig moet maken; hoe wordt zij nog miskend en misbruikt, die christelijke kerk, wier roeping het is duizende harten gelukkig te maken en alle menschen te zegenen! O! zoo groot en heerlijk is de oogst en zoo weinig de arbeiders, dat er niet weinig geloofsmoed toe vereischt wordt om op dat veld, waar men met trouwe makkers zoo lang gelukkig heeft gearbeid, op hooger bevel de sikkel neer te leggen en zich elders, op een vreemd gebied, tot den arbeid aan te gorden.

Diep heb ik het gevoeld en diep gevoel ik het nog, dat wij voor elkander in menig opzicht onmisbaar waren, en zeer zeker zou mij de moed hebben ontbroken met eigen hand den band los te maken, dien onze gemeenschappelijke roeping en belang gedurende zoo vele jaren steeds nauwer tusschen ons hebben aangehaald, indien niet God mij daartoe had gesterkt.

Gij weet het even goed als ik, hoe diep en smartelijk mij de vereerende roepstem onzer broeders alhier trof. Als een pijl door het hart ging mij dat eerste bericht, dat mij op eens de mogelijkheid voor oogen stelde, dat het welligt Gods plan kon zijn om mij weg te nemen uit een werkkring en eene omgeving van vrienden waar ik mij zoo gelukkig gevoelde. Dat mij zulk vertrouwen van een vrij volk, en zulk eene eervolle onderscheiding, die mij even ongezocht als onverwacht te beurt viel, niet weinig streelde, behoef ik niet te zeggen. Elk mensch van eenige ambitie,—ieder, die zijn vaderland lief heeft en belang stelt in zijn volk,—zou zich daardoor vereerd gevoelen.

Maar, afgezien van de ontzettende verantwoordelijkheid en de vele moeielijkheden verbonden aan de eervolle betrekking mij aangeboden, waren er toch vele redenen, die mij in den weg stonden om het finaal besluit te nemen. Die hier op te sommen is niet noodig. Gij kent mijne opvatting van de godsdienst en weet hoe ik haar beschouw, wel als een voornaam—het voornaamste zelfs—maar toch altijd maar als één element onder velen, welke de groote opvoeding der menschheid tot God uitmaken; en hoe ik mij altoos heb beijverd u te leeren inzien, dat de godsdienst als eene heiligende kracht niet kan worden afgescheiden van het leven, van tijdelijke zaken. In den weg van God ligt ook de staatkunde begrepen als een der middelen, waardoor Hij ons volmaken wil. De staatsman—zal hij een staatsman zijn—is dus niet minder een dienaar Gods dan de evangelieprediker. Zijn werk, zijne roeping is niet minder heilig dan die van den godsdienstleeraar. Wel voert deze roeping den mensch langs geheel bijzondere wegen, plaatst zij hem in eigenaardige verbindtenis met omstandigheden, zoodat hij, bij alle getrouwheid aan beginselen, den eisch der expedientie of raadzaamheid in al zijne gestrengheid moet laten gelden en, *in schijn althans*, de voorzichtigheid der slang meer moet volgen dan de oprechtheid der duiven, toch blijft het waar dat hij, die in den vollen zin des woords een staatsman wenscht te zijn, onvoorwaardelijk den geest van Jezus moet omhelzen en getrouw blijven aan zijne beginselen en lessen van diepe wijsheid.

Met deze beschouwing had ik dan ook vrijmoedigheid om, in het neërleggen van mijne betrekking onder u en het aanvaarden van het ambt alhier, slechts eene verwisseling van werkkring te zien en geene verandering van dienst. Nog ben ik Gods dienaar gelijk vroeger, nog reken ik mij onder diegenen, wier taak en voorrecht het is het rijk van waarheid, liefde en geregtigheid, het rijk van Jezus te mogen helpen opbouwen. En, heb ik nu al den gewijden leerstoel verlaten voor den presidents-zetel, wat zegt dat, waar ik in elk geval Gods dienaar ben en een heilige taak te vervullen heb?

Bestond er alzoo geen vrees van het heilige voor het onheilige te verwisselen, en geen gewetensbezwaar dat ik door zulk een stap *een* heer verlaat om een *anderen* heer te gaan dienen, dan mocht ik de vele gewichtige redenen niet onopgemerkt laten, die mij dwongen mijne zwakke krachten te wijden aan het volk dat mij riep. Ik mocht niet blind zijn voor een sprekend teeken mij door God gegeven, noch mij afwenden van een weg mij door Hem geopend tot een ruimer arbeidsveld en een breederen werkkring. Te meer daar ik overtuigd ben, dat het eene hopelooze taak is om het Zuid-Afrikaansche volk te christianiseren, vroom en godsdienstig te maken zonder zijn maatschappelijken toestand te verbeteren. Op een onbebouwden bodem te zaaien is vruchteloos werken, en die den akker bereidt verricht een even belangrijk werk als die het zaad er in legt. Ondankbaar en ontrouw tevens zou hij dus zijn, die de roeping niet volgt noch de betrekking aanvaardt, die hem zulk een ruim veld ontsluit en zulk een breeden akker te bereiden geeft.

Bovendien houd ik mij overtuigd dat niemand een ware hemelburger kan zijn, die zich niet in den vollen zin des woords een burger gevoelt van het land zijner geboorte of inwoning. Hoe de Christen zich ook een gast en vreemdeling op aarde gevoelt, toch mag hij nimmer vergeten dat deze schoone aarde, zijn vaderland, hem door God als eene tijdelijke woning geschonken en reeds daarom al zijne liefde waard is. Dat ons volk, onder vele andere gebreken, ook nog dit telt dat er niet genoeg patriotisme—vaderlandsliefde—bij ons bestaat, behoeft geen opzettelijk bewijs. Eigenbelang in verband met lokale belangen heeft nog veelal den boventoon door Zuid-Afrika. Servilisme, gepaard met onverschilligheid omtrent de toekomst van het volk, werkt nog met doodenden invloed op menigen Afrikaner.

Gij, mijne vrienden, weet hoe sterk mijn gevoel op dit punt spreekt en zult u nog herinneren, hoe ik u menigmaal, met al den gloed eener vurige vaderlandsliefde, heb trachten te bezielen met het gevoel van belangstelling in de toekomst van ons vaderland, dat in mijne ziele brandt. Met allen ootmoed durf ik beweren dat het immer mijn verlangen was de eenheid en grootheid van ons volk te bevorderen en mijn aandeel te nemen in het vormen van het Zuid-Afrikaansch volkskarakter. Dat verlangen mocht ik ten deele onder u bevredigen, maar niet in gelijke mate als waarin mijne tegenwoordige betrekking de gelegenheid aanbiedt. Wilde ik derhalve ook in deze mijne roeping volgen, dan mocht ik de gelegenheid daartoe niet laten voorbijgaan. Zelden toch gebeurt het dat aan iemand zulk eene schoone gelegenheid en invloedrijke positie wordt aangeboden om naar hartelust een werkzaam aandeel te nemen in de lotgevallen van zijn volk. En het zou zijn een vrees te verraden, die ik niet gevoelde, en eene zwakheid waarvan ik mij niet bewust ben, had ik toegegeven aan den aandrang mijns harten om liever stil te zitten onder mijne vrienden dan mij bloot te stellen aan de stormen van het politieke leven.

Dan mag ik niet verzwijgen dat mijne bezoeken, in het voorgaande jaar aan de Z. A. Republiek gebracht, een diepen indruk op mij heeft gemaakt. Ik wil niet spreken van de schoonheden en natuurlijke rijkdommen van het land, want deze beiden vindt men, hoewel gewijzigd, ook in de kolonie als men er maar hart en oog voor heeft. Maar des te meer waarde hecht ik aan het feit, dat ik hier voor het eerst—de Oranje Vrijstaat was mij toen zoo goed als onbekend—mijn nationaal idee, zij het dan ook nog slechts in de kiem, verwezenlijkt zag. Ik ben nooit anti-Engelsch of anti-Hollandsch geweest en hoop het ook nooit te worden. Het goede hoop ik steeds in beiden te kunnen waarderen. Maar i ben een Afrikaan in mijn hart. Al of niet republikeinsch te zijn is bijzaak. Bij den snellen loop der beschaving richt zich toch alle staatkunde op hetzelfde doel. Geen monarchale of republikeinsche regeringsvorm zal bestaan, zoo hij zich niet naar de behoeften en eischen des tijds regelt.

Onder een vrij en onafhankelijk volk, dat ik als mijne landgenooten hand en hart geef, heb ik het nationaal idee langzamerhand zien ontwikkelen zooals het in eene kolonie nimmer vermocht. Ik geloof vast dat, zij het ook gebrekkig, het nationaal idee van Zuid-Afrika op een vrijen bodem moet ontkiemen, zal het voorspoedig en snel opwassen. Men ziet het bijvoorbeeld in het feit, dat, terwijl nationaliteiten lang in de kolonie blijven voortleven en daar sterke antipathiën de vorming van het volkskarakter erg belemmeren, zij in een staat als deze snel verdwijnen.

Zonder nu een gevoel van zelfverheffing te koesteren, durf ik van mijzelven dit gelooven, dat ik niets vuriger wensch en ook tot niets minder onbekwaam ben dan om deel te nemen in het leggen van de grondslagen van het toekomstig vereenigd Zuid-Afrika. En daartoe geeft mijne tegenwoordige betrekking de schoonste gelegenheid. Aan het hoofd te staan van een vrij volk, dat onder kwaad en goed gerucht toch eerbied verdient om zijn moed en volharding; dat volk te mogen leiden op de baan van vooruitgang en bezielen met meerdere liefde tot het vaderland......ik ken geen schoonere roeping. Of ik haar volbrengen kan, zal de tijd leeren. Zooveel echter weet ik, dat dezelfde liefde tot mijn volk, die mij deed besluiten het presidentschap te aanvaarden, mij ook nopen zal daarvan afstand te doen, indien het blijken mag dat ik de rechte man er niet voor ben.

Ziedaar, mijne vrienden! eenige der voornaamste redenen, die mij bewogen hebben u te verlaten en herwaarts te komen. Ik zou nu nog kunnen gewagen van de sterke tendenz of neiging, die de geest der eeuw openbaart tegen het bepaald kerkelijke dat te eng is (en bij den dag nog enger wordt) voor een breeden aanleg van handelen en een ruime geestesuiting, maar ik zal er liefst van zwijgen. Ieder die inziet hoe weinig de hedendaagsche kerkvorm beantwoordt aan den eisch, dien de christelijke geest stelt, zal het mij moeten toestemmen, dat dezelve niet genoeg speelruimte laat voor eene gezonde en krachtige handeling. Het is mij nu eenmaal eigen, dat ik geen stilstand dulden kan en, had ik ook al voor mijzelve een vrije baan gebroken in de kerk, toch bleef er nog altijd veel wat mij stremde in mijne handeling. De kerk is lang, maar het leven kort, en waar, op de korte levensbaan, voor den mensch een weg wordt geopend tot eene meer bevredigende handeling, mag niemand het oog er voor sluiten.

Weerhield de vrees mij niet van mijzelven bloot te stellen aan eene onbillijke verdenking van ijdele zelfverheffing, ik zou nog kunnen wijzen op den toestand van dit schoone land, die onmiddelijk herziening vereischt en wel volgens beginselen, die berekend zijn om alle partijen te vereenigen. Wel ben ik bewust dat er mannen kunnen gevonden worden meer bekwaam dan ik, maar de vraag was of zij te bewegen waren zichzelven ten dienste van dit land en volk te stellen. Zoo bestaat er nog menige andere reden, die zich wel laat vermoeden doch liefst niet laat noemen. Hoe dit echter zij, ik heb den stap genomen en zonder eenig voorbehoud durf ik zeggen dat ik, bij alle smart en leed die het mij gekost heeft er nog geen oogenblik berouw van gehad heb.

Steeds zal ik aan mijn vroegeren werkkring en aan u, mijne geliefde vrienden, verbonden blijven met de heiligste en teederste banden. En bij al het lief en leed, dat de verandering ons baren moge, zal dit mijn troost zijn, dat God ons alles ten goede zal doen gedijen. Laten wij derhalve ook in dezen blijmoedig den last en het kruis des levens dragen, wel geloovende dat eindelijk ons alles goed zal zijn.

Ten slotte nog slechts dit: Blijft mij in liefde gedenken, trouwe vrienden! Wanneer het u wel zal gaan en gij gelukkig zijt, weet dat ik mij verblijden zal. En wanneer het u kwalijk zal gaan, zijt dan verzekerd dat ik met u lijden zal. Als gij tesamen komt in het dierbare Godshuis, waar de Heer zoo menigmaal onze tranen heeft gedroogd, onze harten heeft getroost en gesterkt, of als gij in gezellige kringen bijeen zijt en den vriend mist, voor wien gij zooveel zijt geweest en nog zijt, laat dan nog ééne gedachte, één enkele slechts aan hem zijn, laat dan nog ééne enkele bede voor hem worden geuit, één polsslag voor hem kloppen.

God zegene u allen rijkelijk. Hij, de groote herder, zij u steeds nabij en vergelde u ruimschoots voor al het goede, dat gij aan mij gedaan hebt. Blijft in Hem, geliefden! Staat in het geloof, houdt vast aan waarheid en recht, behoudt uwe kroon! Zoo zult gij het hart van hem verblijden, die zich met achting noemt,

Uwen trouwen vriend,
Thos. Burgers.

HOLLOWAY'S PILLEN.

Gunstige Uitkomsten.—Nadat menig persoon jaren lang aan de ijselijkste kwalen geleden had, zijn deze wondervolle geneesmiddelen dikwijls de oorzaak hunner bevrijding daarvan geweest. Genezingen van zweren, wonden, ontstekingen, abscessen, en klierachtige misvormingen door het gebruik van Holloway's edele geneesmiddelen kunnen bij duizenden bijgebragt worden, en vrijwillige getuigschriften over derzelver vootreffelijkheid vindt men in overvloed in de buitenlandsche, koloniale en vreemde dagbladen. Een weinig vertrouwen wordt slechts vereischt, om deze medicijnen te beproeven, hetgeen voldoende zal zijn om derzelver heilzame kracht te bewijzen, en derzelver aanwending voor het vervolg te verzekeren. Holloway's Pillen overwinnen ziekten en herstellen de krachten, door het zuiveren en verbeteren van het bloed. Holloway's Zalf heelt verzweringen, en vult abscessen door het vormen van vaste en gezonde korrelingen.

VERKOOPINGEN.

VEE EN LOSSE GOEDEREN.

DOOR DE VILLIERS FAURE EN CO.

Aug. 26.—Klapmuts Station, Schapen en Bokken, van E. Landsberg en zoon.

VASTE GOEDEREN.

DOOR DE VILLIERS FAURE EN CO.

Sept. 2.—Paarl, Vaste Goederen van J. J. du Plessis G.zn.

DOOR J. J. HOFMEIJR.

Sept. 9.—Eersterivier, Vaste Goederen, in den insolventen Boedel van T. Morris.

DOOR J. C. STEPHAN.

Sept. 13.—Kuilsrivier, Vaste en Losse Goederen van den heer J. Coetzee.

DOOR J. FOSTER.

Oct. 5.—Clanwilliam, Vaste Goederen, in den Boedel van wijlen de weduwe E. A. van Wijk geboren Foster.

SCHUTBERIGTEN.

De onderstaande Schutmeesters zullen op de bij gemelde datums en plaatsen verkooping houden van het volgende vee, indien het niet te voren wordt gelost.

Sept. 7.—Wm. Boswell, Oudtshoorn,—een zwarte Os, witten pens, regteroor snee van achteren, linkeroor zwaluwstaart en snee.

Aug. 31.—J. H. Pienaar, Klein Roggeveld,—Eene vale Ezelin, tusschen 6 en 8 jaren oud, gebrandmerkt op regter bout: eene zwartbont Koe, met een stompe hoorn, met zwartbonte Kalf, een jaar oud, beiden ongemerkt, eene roode koe, met zwarte vaars kalf, een jaar oud en een zwart witrug Os, twee jaren oud, allen gemerkt linkeroor zwaluwstaart en halvemaan van voren; een zwarte Bul, 18 maanden oud, linkeroor zwaluwstaart en halvemaan van voren, regteroor stomp.

Sept. 14.—H. Kotzé, Troe Troe, Clanwilliam,—12 Bokken (Rammen),—1 witte met een blaauwen nek, gemerkt winkelhaak van achteren; 1 vaalbont, regteroor scheur, linkeroor winkelhaak van voren; 1 zwart schilder, regteroor scheur, linkeroor winkelhaak van voren; 1 vaal met een zwarten rug, regteroor zwaluwstaart; 1 roodbont, linkeroor winkelhaak van achteren; 1 zwart schilder, regteroor winkelhaak van voren, linkeroor zwaluwstaart; 1 zwartbont, (groot) regteroor scheur; 1 roodbont, regteroor winkelhaak van achteren, linkeroor zwaluwstaart. Vier ongemerkt, namelijk,—1 roodbont; 1 dito; 1 vaal; 1 licht roodbont.

Sept 19.—W. A. Wiese, Kruismansrivier, Distrikt Piketberg, een roode Os, omtrent 9 jaar oud, vlakke horens, beide ooren winkelhaak van voren; een zwartbonte Os, omtrent 9 jaar oud, korte horens, regteroor scheur van achteren, linkeroor stuk uit van voren.

MAANSVERANDERINGEN.

Aug. 25, Laatste Kwartier, 9u. 48m. namiddags.
Sept. 3, Nieuwe Maan, 2u. 7m. voormiddags.
Sept 10, Eerste Kwartier, 3u. 17m. voormiddags.
Sept. 17, Volle Maan, 6u. 18m. voormiddags.

MARKTPRIJZEN.

Van den 17 tot den 20 Aug. 1872.

		£	s.	d.		£	s.	d.
87 bs.	Aardappelen, p 3 bus.	0	4	11	—	0	17	0
¾ leg.	Azijn, per legger	5	12	0	—	6	0	0
4½ lb.	Appelen. ..	0	0	5½	—	0	0	5½
46 lb.	Boter, per lb.	0	1	10	—	0	2	0
	Eijeren, per 100	0	9	8	—	0	11	1
60 bs.	Haver,	0	7	1	—	0	7	1
	Hoenders, per stuk	0	1	8	—	0	2	0
26 zak.	Kaf, per 16 zakken	2	5	0	—	2	7	0
45 bs.	Koren, per 3 bs.	1	2	0	—	1	3	8
	Limoenen, p. 100	0	1	8	—	0	2	6
3 bs.	Milies, per 3 bush.	0	17	0	—	0	17	0
90 lb.	Peren, per lb. ..	0	0	4½	—	0	0	4½
28 lb.	Perziken, per lb	0	0	4½	—	0	0	5
53 lb	Rozijnen, per lb.	0	0	2	—	0	0	2
60 bs.	Rog, per 3 bush.	0	11	2	—	0	11	3
147 bs.	Uijen, p. mud.	0	2	5	—	0	5	11

Zaturdag,	17	Aug.	6	Wagens,	10	Karren
Maandag,	19	do.	0	do.	0	do.
Dingsdag,	20	do.	3	do.	1	do.

The Zuid-Afrikaan.

CAPE TOWN, WEDNESDAY, AUG. 21, 1872.

GRIQUALAND WEST.

Messrs. Commissioners Campbell and Giddy, it is pretty generally admitted, saved the cause of law and order on the Fields by their concessions of the 23rd July last, albeit the concessions in question were extorted by a somewhat disorderly and unlawful demonstration in the Lynching direction. And yet fortune denies to smile on them. In the first place they hardly gained the gratitude of the diggers, who hold that they did not yield enough; and in the second they incurred the displeasure of the Governor, who holds that they yielded too much, brands the chief of their concessions as inconsistent with justice, and therefore revokes and cancels it. What will the diggers say to this vindication of our coloured brethern's right to hold Digging licences and buy and sell diamonds on their own account? The fact that the Governor has ordered a considerable body of the Frontier Police to hold themselves prepared for immediate service on the Fields, is a sufficient indication of His Excellency's opinion on that point, and ours happens to coincide with his own. Whatever restrictions may be imposed for the suppression of diamond thieving, they will be considered as incomplete, so long as those who enjoy the greatest facilities for thieving, the natives, are allowed to hold claims, to sell any number of stolen diamonds as the product of those claims, and to register any number of thievish compatriots as their servants,—thereby enabling them to loiter about with impunity, Section 21 of His Excellency's Proclamation notwithstanding. And most of the other safeguards against thieving presented by His Excellency to the diggers, are likely to prove far more vexations than effective. The complex provisions about the registrations of servants—no oral contract of service to be binding for a longer period than a month, nor any written contracts unless signed in the presence of a Registrar of Servants, the fee for registration, the passes, the fine for non-registration, &c., &c.,—will lead to grumbling both loud and long. And if the new law is to have retrospective effect, it will cripple many a diggers' company who took their servants under contract from the colony. And even if it is to have only prospective force, it will discourage many a man from taking labourers with him to the Fields. If you can have a title to a man's service only by entering into a written contract with him on the Fields, before a registrar, then intending diggers will think twice before they engage labourers, say in the Western Province, to proceed with them to the Vaal, and pay their travelling expenses to be repaid in the shape of labour at diamond digging.

The greatest concession to which His Excellency gives his consent, is the right of searching labourers for diamonds within two hours after their leaving the claim or sorting place. This right of search extends to white and coloured—to male and female. We hardly can see how the Government could make any exception in favour of either colour or race. And yet we wish that he could have done so. If there is anything for which colonists ought to be grateful in connection with diamond digging, then it is this that it has vindicated the dignity of labour. It has taught young men of all classes to work—to be proud of honest hard work. There are many young men from the colony on the Fields who, having been unsuccessful in digging on their own account, did not shrink from hiring themselves to dig for others. These are servants within the meaning of the act quite as much as the most degraded Koranna. These also are to be registered, to be liable to the indignity of a personal search, to be challenged for the production of passes wherever they move. His Excellency's proclamation will have the result of degrading labour as such, and of expelling all decent whites from the labour market as sellers, without alleviating the condition of those natives who remain in the field.

Section 21 we consider of a more anomolous, if not of a more reprehensible, character. It reads as follows:

> Any person who shall be found wandering or loitering about within the precincts of any camp without a pass signed by his master or by a magistrate or justice of the peace, and without being able to give any satisfactory account of himself, may be arrested by any police officer or constable without a warrant, and taken before the magistrate of the district, and shall be liable to be punished by a fine not exceeding £5, by imprisonment with or without hard labour, and with or without spare diet, for any period not exceeding three months, or by corporal punishment in any number of lashes not exceeding twenty-five.

The term "person" is most comprehensive. It includes all colours and all classes. If a sightseeing gentleman be found loitering about—as such "persons" are apt to do—is he to be arrested and to receive twenty-five lashes? Or is his statement that he is merely taking a constitutional to be accepted as "a satisfactory account?" And if in his case, why then not in that of any nigger who may or may not have unlawful negotiations with diamond-digging servants in view?

The fact of the matter is simply this: The whole proclamation is a makeshift. It is intended to make a show of equality before the law. But only a show. No government would dare to proclaim such regulations as it contains for a community of whites. And it is not intended to be put in force on whites. The discretion of the magistrate is trusted to for the exemption of loitering "gentlemen" from the lash, even as the same discretion is relied on in mitigation of any other clauses that may be specially repugnant to the tastes of "gentlemanly" part of the community. The proclamation is in no respect better than the concessions it has to supplant, but in so far a deal worse, as it is less straightforward and honest. It is aimed at the natives, but fear of Exeter Hall does not allow its authors to say so.

Hollandsche Traktaatjes.

1. **Bezit gij den Christus?** 4 bladz.
2. **Wedergeboorte.** 4 bladz.—Drie voor één Penny; 40 voor één Shilling, postvrij door de kolonie.
3. **Evangelie.** 2 bladz.
4. **Cornelius de Hoofdman.** 2 bladz.—Zes voor één Penny; 80 voor één Shilling, postvrij door de kolonie.

Te verkrijgen bij den Heer N. H. Marais, Boekverkooper, Kaapstad, en bij J. W. van der Rijst, Claremont.

Kaapstad en Wellington Spoorweg

TIJDTAFEL.—AUG, 1872.

HEEN.

STATIONS.	Mylen.	1 Pass. en Goederen.		2 Pass. en Goederen.	
		u.	m.	u.	m.
VERTREK:		a.	m.	p.	m.
Kaapstad	..	7	16	3	40
Zontrivier	3	7	25	3	50
D'Urban Weg ..	12	7	53	4	20
Eersterivier ..	21	8	21	4	52
Stellenbosch .	31	8	51	5	23
Klapmuts	42	9	23	5	57
De Paarl	49	9	46	6	20
Lady Grey Brug	51	9	54	6	28
AANKOMST:					
Wellington.. ..	58	10	13	6	47

TERUG

STATIONS.	Mylen.	1 Pass. en Goederen.		2 Pass. en Goederen.	
		u.	m.	u.	m.
VERTREK:		a.	m.	p.	m.
Wellington	..	6	30	3	0
Lady Grey Brug	7	6	48	3	18
Paarl	9	6	58	3	28
Klapmuts	16	7	21	3	51
Stellenbosch ..	27	7	55	4	25
Eerste Rivier ..	37	8	26	4	56
D'Urban Weg ..	46	8	54	5	42
Zout Rivier ..	55	9	18	5	50
AANKOMST:					
Kaapstad . ..	58	9	26	6	0

GEDOOPT.

In de Ned. Geref. Kerk, Zondag, 18 Augustus, door den Wel-Eerw. heer L. G. F. Biccard,—Een zoon van den heer Coenraad Jacobus Juta, met name Carl Wilhelm Thalman. Een zoon van den heer Michiel Cornelis Roodt, met name Michiel Jacobus. Eene dochter van den heer Franciscus Priem, met name Petronella Barendina.

In de Nieuwe Ned. Geref. Kerk, Kaapstad, op Zondag, den 18den Augustus, door den Wel-Eerw. Dr. S. P. Heijns:—Eene dochter van den heer Paul de Villiers, met name Maria Barendina Jacoba. Eene dochter van den heer Johan Hendrik Pentz, met name Magdalena Johanna Barendina.

OVERLEDEN.

Aug. 13—Mejufv. Jacoba Hermina Mostert, echtgenoote van den heer Adriaan Johannes Louw, sr., oud 72 jaar. 14—Wel-Ed. geboren heer Johannes Andreas Werdmuller van Elgg, oud 50 jaren en 4 maanden. 16—Jonggeboren dochter van den heer Michiel Adriaan Smuts, jr., oud 6 dagen. 18—Mejufv. Wilhelmina Philippina Smit, weduwe van dene heer Jan Willem Steensma, oud 83 jaren. 18—Jongejufv. Elizabeth Carolina Maria Abrahamsen, oud 44 jaren. 19—Mejufv. Cornelia Johanna Langeveld, weduwe van wijlen den heer Nicolaas Russouw, oud 48 jaren, 4 maanden en 9 dagen. 19—Hendrik Justinus, zoon van den heer Jan Hendrik de Wet, oud 3 jaren en 9 maanden.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—Arrived.

Aug 17—Northam, R M St (of Southampton), 958 tons, S R P Cairns, from Mossel Bay 16th August to this port and Southampton. Cargo general—Wm Anderson & Co., agents.

17—Hopefield Packet, sch. (of Cape Town), 31 tons, W Willams, from Port Beaufort 7th August to this port. Cargo general.—Goodliffe & Co., agents.

17—May. sch. (of Cape Town), 80 tons, J Hoare, from Algoa Bay 9th August to this port. Cargo general.—Myburgh & Co., agents. Reports: in lat. 34 35 S., long. 23 10 E. spoke the British bark Leven from Akyab bound to Falmouth for orders. Desired to be reported.

17—Queen, sch (of Cape Town), 31 tons, Christophersen, sailed on the 16th inst, for St Helena Bay, put back through stress of weather.—Stephan Brothers, agents.

18—Creole, bk (of Belfast), 427 tons, S A Adair, from Cardiff 14th April to this port with cargo of coals and quantity of sleepers for Railway Company.—Wm Berg, agent.

18—Lord of the Isles, bg (of Cape Town), 147 tons, R Jeary, sailed 17th instant for St. Helena with general cargo, put back through stress of weather.—W Humphries, agent.

20—Albatross, sch. 83 tons, J. Thesen, from the Knysna 5th August, to this port. Cargo timber.

TABLE BAY.—Sailed.

Aug 16—Queen, to St Helena Bay.
17—Lord of the Isles, to St Helena.
17—Ocean Rover, to Mauritius.
17—Onward, to Mauritius in ballast.

Gedrukt bij Smuts & Hofmeijr, No. 6, Houtstraat Kaapstad.